Ἀντιφωνητὴς

ἄγει δὲ πρὸς φῶς
τὴν ἀλήθεια χρόνος

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010 ΕΤΟΣ 12ο / ΑΡ. Φ. 298 / ΤΙΜΗ 1,20 €

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΡΗΜΟΠΟΙΗΣΗ

Μπορεῖ οἱ (παρα)ἐπιστημονικές θεωρίες περί ἐρημοποίησης τοῦ πλανήτη, λόγῳ ἀνυδρίας, νά ἀποδεικνύονται ἀβάσιμες, ὡστόσο ἡ ἀληθινή ἐρημοποίηση τῆς Ἑλλάδος ἔρχεται ἀπό τήν ἀτζέντα τῆς πολιτικῆς της ἡγεσίας πού ρημάζει ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ὄρθιο ὡς ταυτότητα, δικαίωμα, προοπτική καί ἠθικό τῆς κοινωνίας μας. Ἡ ἀτζέντα αὐτή δέν εἶναι ἕνα θεωρητικό ζήτημα. Εἶναι ὁ ἐφιάλτης πού ζοῦμε πλέον καθημερινά. Πρῶτα τρομοκράτησαν τόν κόσμο μέ τίς θεωρίες περί τέλους τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καί τώρα περνᾶνε τά ἀντικοινωνικότερα μέτρα χωρίς σοβαρές ἀντιδράσεις, ἀφοῦ λείπουν οἱ συλλογικότητες πού θά ὁδηγοῦσαν σέ διέξοδο τόν λαό. Ὅμως ποιόν περιμένουμε νά τίς φτιάξει; Ὡς πότε θά τούς ἀνεχόμαστε, λές καί εἶναι φυσικό φαινόμενο;;;!!!

Δέν εἶναι ψιχάλα, εἶναι ροχάλα!

Στὶς 16 Ἰουνίου ἔγινε στὸν Ἐχῖνο μία ἀκόμη ἐκδήλωση μὲ διοργανωτὴ τὸν τουρκομουφτὴ Ἀχμὲτ Μέτε καὶ μὲ τὸν Πρόξενο Μουσταφὰ Σαρνὶτς νὰ εἶναι πα(τ)ρὼν καὶ ἐπὶ σκηνῆς. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια διοργανώθηκε ποδοσφαιρικὸ τουρνουὰ καὶ ...διαγωνισμὸς ἀπαγγελίας ποίησης. Φυσικὰ ἀκούγοντας γιὰ "ποίηση" δὲν φαντάζομαι νὰ σκεφτήκατε τίποτε ὅπως Σεφέρη, Ἐλύτη, Καβάφη - ἤ, ἔστω, Μεβλανὰ ἢ Γιουνούς Ἐμρέ - ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ τὸ τί ἐννοεῖ τὸ

τούρκικο ἀσκέρι μὲ τὸν ὅρο αὐτὸν (βλ. τὸ ποίημα γιὰ τὴν Ἰστάνμπουλ στὴ σελ. 7). Ὅμως πῶς νομιμοποιεῖται ὁ Τοῦρκος Πρόξενος Κομοτηνῆς νὰ προσφωνεῖ δημόσια ἐκδήλωση ὅπου δεσπόζει τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενο πανώ; Γράφει (μὲ ...κόκκινα γράμματα σὲ λευκὸ φόντο): "Τουρκικὴ Μειονότητα Δυτικῆς Θράκης - Μουφτεία Ξάνθης - 5ο ποδοσφαιρικὸ τουρνουὰ τῶν μαθημάτων Κορανίου - ΚΑΛΩΣΗΛΘΑΤΕ"! Ἔχουμε λοιπὸν τὰ παράνομα μαθήματα Κορανίου, μιᾶς μουφτείας ποὺ παρανόμως ὀνομάζεται "Ξάνθης" (ἄλλος φέρει τὸν τίτλο αὐτόν) καὶ μιὰ μειονότητα ...τουρκική! Πόσες ἄλλες ἀποδείξεις χρειαζόμαστε γιὰ τὸν ρόλο ὁρισμένων καὶ γιὰ νὰ ξαποστείλουμε ἀπὸ τὴ χώρα ὅσους περιφρονοῦν συστηματικὰ τὴ νομιμότητα στὸν τόπο μας;!

Ο πράκτορας που αγαπήσαμε

Ο Bill Christison, πρώην πράκτορας - αναλυτής της CIA, ο οποίος ως συνταξιούχος υπηρέτησε μαζί με τή σύζυγό του (και συνάδελφό του) Κάθυ την αλήθεια για την αμερικανική εξωτερική πολιτική, δεν ζει πιά. Το ζεύγος είχε αρχίσει νά αλλάζει απόψεις κυρίως μετά τό τέλος του Ψυχρού Πολέμου, όταν εκτροχιάστηκε η ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ. Μακρυά πλέον από την Ουάσιγκτον, στη Σάντα Φέ, ξεκίνησαν μια καίρια και τολμηρή αρθρογραφία (αναδημοσιεύαμε κατά καιρούς) στο διαδικτυακό Counterpunch μά καί μετείχαν σε αποστολή Αμερικανών ειρηνιστών ("Φωνές στην Ερημιά") στο Ιράκ πριν τήν εισβολή τού 2003. Τον περασμένο Αύγουστο κυκλοφόρησε στίς ΗΠΑ το βιβλίο τους γιά τήν Κατεχόμενη Παλαιστίνη. Καλό παράδεισο, Μπίλ!

Ἐπίσκοπος Ἀρτέμιος - π. Συμεών

ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Παρά τίς ἀντίθετες γνῶμες ἀγαπητῶν μας φίλων, συνεχίζουμε τά δημοσιεύματα γιά μιά δίωξη πού ταλανίζει τόν σερβικό λαό, εἰδικά τοῦ Κοσόβου, καθώς βλέπουμε ἐν πλήρει ἐξελίξει μία ὑπόθεση καθαρά πολιτική.

(Ἡ ταπεινή μας γνώμη στή σελίδα 10)

Νομικός ακτιβισμός
Το έσχατο όπλο των Ελλήνων

Καθώς η ελεύθερη πτώση της Ελλάδος συνεχίζεται, οι συνειδητοί Έλληνες πολίτες άρχισαν να δρουν σε νομικό επίπεδο, αφού το πολιτικό τοπίο παραμένει αυχμηρό. Έτσι, βλέπουμε αξιέπαινες πρωτοβουλίες συμπολιτών μας ανά την Ελλάδα να διεκδικούν τα πλέον στοιχειώδη μας δικαιώματα που μας τα στερεί η πολιτική επιδρομή του γιωργακισμού.

Ένα πρώτο παράδειγμα είναι αυτό του κ. **Δημητρίου Αντωνίου**, γιατρού από τη Χαλκίδα, ο οποίος κατέθεσε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Χαλκίδος μήνυση κατά των βουλευτών (για εσχάτη προδοσία) και του ΔΝΤ. Η κατηγορία είναι πως "η Ελληνική Κυβέρνηση με τον ν.3845/2010 παρεχώρησε την Εθνική μας Κυριαρχία σε ξένες Δυνάμεις (ήτοι την Ευρωπαική Επιτροπή και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) (...). Η παραχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε ξένες δυνάμεις με τον παραπάνω τρόπο συνιστά ανέγκλητα, κατάλυση του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος (άρθρο 1 του Συντάγματος). Οι βουλευτές είναι εξουσιοδοτημένοι να ψηφίζουν νόμους στη Βουλή - στα πλαίσια της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας - μόνο στα πλαίσια του Συντάγματος, δηλαδή σύμφωνα με την εκπεφρασμένη βούληση του Ελληνικού Λαού στο Σύνταγμα." Ας σημειωθεί ότι για το ίδιο θέμα, και σε σχέση με το άρθρο 14 του κατάπτυστου Μνημονίου, όπου προβλέπεται και η κατάσχεση κρατικών γαιών από τους δανειστές μας σε περίπτωση αδυναμίας αποπληρωμής, το **Πατριωτικό Μέτωπο** δρομολογεί μαζικές προσφυγές στον Γενικό Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Δεύτερο παράδειγμα η αίτηση ακυρώσεως και η αίτηση αναστολής εκτελέσεως που κατέθεσε (28/5) στο Συμβούλιο της Επικρατείας ο Αθηναίος δικηγόρος **Φώτης Κανελλόπουλος**.

Συνέχεια στή σελίδα 10

Ξεκαθάρισμα λογαριασμών με όρους μαφίας ή δημοκρατίας;

Μια αγαστή συνεργασία φαίνεται πως διασαλεύεται. Το ειδύλλιο του πολιτικού με τον μεγαλοεπιχειρηματικό κόσμο απέφευγε μέχρι πρότινος την έκθεση στην κοινή θέα. Το πολιτικό σύστημα εμφανιζόταν ως ο κυρίαρχος της κοινωνικής σκηνής, ο απαρασάλευτος υπερασπιστής του «λαού» απέναντι στην κεφαλαιοκρατική απληστία. Κορυφαία παράσταση στο ρόλο αυτό έδωσε μάλιστα με πρωταγωνιστή τον αποκαλούμενο «κόκκινο Πάνο [Παναγιωτόπουλο]»(!), παρά την προέλευσή του από τον πολιτικό χώρο της κεντροδεξιάς. Ο μεγαλοεπιχειρηματικός κόσμος, πάλι, έπρεπε να τηρεί τα προσχήματα και να μένει στην αφάνεια προσποιούμενος ότι υπόκειται σε έλεγχο, παρά το γεγονός πως στην πραγματικότητα ήταν ο δυναμικός εραστής που έσερνε στις ορέξεις του την πολιτική κοινότητα, με το αζημίωτο φυσικά. Οι δυσμενείς εξελίξεις στην ελληνική οικονομία, με την εκρηκτική απαίτηση των πολιτών για διαφάνεια και πάταξη της διαφθοράς, κλόνισαν τη σχέση. Κι όπως συμβαίνει σε κάθε κρίση που απειλεί με ανατροπή των ισορροπιών, οι εμπλεκόμενες πλευρές σπεύδουν να μεριμνήσουν για την ενίσχυση της θέσης τους στο ενδοοικογενειακό ξεκαθάρισμα λογαριασμών που επίκειται.

Στο νέο τοπίο που τείνει να διαμορφωθεί, ο μεγαλοεπιχειρηματικός κύκλος ξεμύτισε στο προσκήνιο επιδεικνύοντας άγριες διαθέσεις. Οι πολλαπλές δημόσιες παρεμβάσεις του κ. Βγενόπουλου ήταν το προανάκρουσμα, που επισημοποιήθηκε από τον εκπρόσωπο των μεγαλοεπιχειρηματιών, τον πρόεδρο του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων (Σ.Ε.Β.) κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Στις 11/5/2010 ο κ. Δασκαλόπουλος, μιλώντας στη γενική συνέλευση του Σ.Ε.Β., χαρακτήρισε τα κόμματα «διαπλεκόμενα με το κοινωνικό και οικονομικό μοντέλο της μεταπολίτευσης» και απρόθυμα «να κόψουν τοκλαδί πάνω στο ποιο κάθονται», αφού «αισθάνονται ότι η συρρίκνωση του κράτους και η ανεμπόδιστη ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και οικονομίας, θα συρρίκνωνε την εξουσία τους, άρα και τα προνόμιά τους». Τα κόμματα αντέδρασαν με οργή στις δηλώσεις του κ. Δασκαλόπουλου, με πιο επιτυχημένη και περιεκτική την απάντηση του κ. Νίκου Τσούκαλη για λογαριασμό του ΣΥ.ΠΙΖ.Α., ο οποίος υπενθύμισε τη σχέση της ελληνικής επιχειρηματικής τάξης με τις κομπίνες στο χρηματιστήριο, τις αμαρτωλές off shore, τον κρατικοδίαιτο καπιταλισμό, τη διαπλοκή με τα μέσα ενημέρωσης.

Η απάντηση θα μπορούσε να θεωρηθεί «πληρωμένη», εφόσον όντως αποκάλυπτε άνομες δραστηριότητες τις οποίες συγκάλυπτε ο μεγαλοεπιχειρηματικός κύκλος. Εν προκειμένω ωστόσο δεν συντρέχει περίπτωση συγκάλυψης, καθώς ο κ. Δασκαλόπουλος παραδέχεται ανερυθρίαστα την έκνομη λειτουργία της τάξης του. Γιατί, όταν αναφέρεται στη διαπλοκή των κομμάτων με το «οικονομικό μοντέλο της μεταπολίτευσης», ποιον άλλον περιλαμβάνει το μοντέλο τούτο αν όχι το ίδιο το μεγαλοεπιχειρηματικό σινάφι; Το ενδιαφέρον εδώ, λοιπόν, δεν έχει νόημα να εστιάζεται στη διαπλοκή ή τις κομπίνες, νοσήματα χιλιοδιεγνωσμένα άλλωστε, ούτε στο θράσος όσων παρανομούν. Περισσότερο αξίζει να επισημανθεί η απόφαση της επιχειρηματικής τάξης να εγκαταλείψει τα παρασκήνια, να υπερβεί τον ξεθωριασμένο τρόπο άσκησης επιβολής μόνο μέσω της διοίκησης αθλητικών σωματείων που επηρεάζουν τις μάζες, και να εμπλακεί σε ολοφάνερη διεκδίκηση της εξουσίας, «απολύοντας» τους πολιτικούς ως μεσάζοντές της. Η συγκεκριμένη στόχευση είναι που πανικόβαλε τον πολιτικό κόσμο και ανάγκασε τον υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χάρη Καστανίδη να εκτιμήσει πως «δεν υπάρχει άλλος εκτός από την πολιτική που να μπορεί να ορίσει με συντεταγμένο τρόπο το μέλλον του έθνους και των πολιτών» (12/5/2010). Ο ρόλος που διεκδικούν οι βιομήχανοι αναταράσσει το κλίμα στην κοινή τους οικογένεια με τους πολιτικούς. Συμβαίνει και στις… «καλύτερες» οικογένειες!

Όσο αποκαρδιωτική και δυσάρεστη κι αν είναι για την κοινωνική πλειοψηφία η απόπειρα της άρχουσας επιχειρηματικής τάξης να εγκαθιδρυθεί πολιτικά δια της ευθείας οδού, εμπεριέχει ωστόσο και μία έννοια νεμέσεως για τους πολιτικούς, που απειλούνται να πληρώσουν την ατιμία των συναλλαγών με τους μεγαλοεπιχειρηματίες προς ίδιον όφελος. Η πολιτική απληστία υπέθαλψε και γιγάντωσε τη μεγαλοεπιχειρηματική απληστία. Γιατί οι αρνητικές εξελίξεις στη σύγχρονη ελληνική οικονομική σκηνή προϊόν απληστίας είναι. Τον έλεγχο πάντα οι ίδιες άρχουσες τάξεις τον διατηρούσαν. Μόνο που τώρα επιχειρούν να τον καταστήσουν απόλυτο, ασκώντας αφόρητες πιέσεις στα κατώτερά τους στρώματα.

Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα από την εγχώρια και τη διεθνή σκηνή καταδεικνύουν πως η υποτιθέμενη οικονομική κρίση δεν είναι παρά η μεθόδευση των κυρίαρχων ταξικά στρωμάτων να προεκτείνουν με τρόπο ισοπεδωτικό για τους υπόλοιπους την εξουσία τους. Το εγχώριο παράδειγμα αφορά τη λειτουργία των τραπεζών κατά τις δεκαετίες του ’80 και του ’90. Αν και τα τραπεζικά επιτόκια των προθεσμιακών καταθέσεων υπερέβαιναν ακόμη και το 20% κατά τη συγκεκριμένη εποχή, με ποσοστά αναμφίβολα υψηλά έστω κι αν συνυπολογιστεί ο πληθωρισμός, για τις τράπεζες δεν τέθηκε ποτέ θέμα ζημιογόνας λειτουργίας ή χρεοκοπίας, κάτι όμως που συμβαίνει αδικαιολόγητα σήμερα, με συνθήκες κερδοφορίας σχεδόν προκλητικές γι’ αυτές. Εξίσου αδικαιολόγητη είναι η απόπειρα των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, για να παρατεθεί το παράδειγμα από τον διεθνή χώρο, να παρουσιάσουν την οικονομική κρίση γενικευμένη σ’ ολόκληρη την Ευρώπη, με αφορμή την τεχνητή ελληνική κρίση. Αν και τα οικονομικά μεγέθη των ευρωπαϊκών χωρών δεν παρουσίασαν μεταβολή σε σχέση με τα προηγούμενα έτη, σε ό,τι αφορά κυρίως το εξωτερικό τους χρέος, ξαφνικά μεθοδεύτηκε η προβολή μιας εικόνας κατάρρευσης υπό την πίεση των «αγορών», οι οποίες έκριναν τις ευρωπαϊκές χώρες αναξιόπιστες.

Οι «αγορές», βέβαια, είναι η βιτρίνα των ανωτέρω αρχουσών τάξεων, που ρυθμίζουν την οικονομική εικόνα όχι με βάση πραγματικά οικονομικά μεγέθη, παρά με βάση όσα τζογαδόρικα παιχνίδια στήνονται στα οικονομικά φόρουμ. Οι λεγόμενοι «οίκοι αξιολόγησης» κερδοσκοπικό παιχνίδι στήνουν ανεβοκατεβάζοντας τις υπολήψεις των χωρών, ακόμη κι αν δεν συντρέχουν ουσιαστικές μεταβολές στα κρατικά οικονομικά δεδομένα. Τα «χρηματιστήρια αξιών» οργανώνουν ακόμη επιτυχέστερα τα κερδοσκοπικά παιχνίδια, διαμορφώνοντας μάλιστα και «ψυχολογικό κλίμα» μέσα από την ασφαλή διαχείριση «κοπανιστού αέρα», γιατί περί τούτου πρόκειται: όταν μια επιχείρηση εισάγεται στα χρηματιστήρια, παρέχει στους αγοραστές των μετοχών της απλώς το όνομά της, και αποκομίζει διά παντός το κεφάλαιο που εκείνοι τοποθετούν. Η επιχείρηση ενισχύεται οικονομικά αυξάνοντας τα κεφάλαιά της, και οι μόνοι που κινδυνεύουν με ζημιές είναι όσοι «επένδυσαν» στις μετοχές, δηλαδή στον προαναφερόμενο «κοπανιστό αέρα». Η ελληνική κοινωνία έχει νιώσει στο πετσί της κατά την προηγούμενη δεκαετία την κερδοσκοπική λειτουργία των χρηματιστηρίων. Ποιοι ωφελήθηκαν, άραγε, απ’ αυτήν;

Τα κερδοσκοπικά παιχνίδια όμως, που προφανώς ευνοούν όσους γνωρίζουν να τα κατευθύνουν, δηλαδή τις άρχουσες κοινωνικές τάξεις, δεν γίνεται να εκδηλώνονται συνεχώς με τον ίδιο τρόπο. Εμφανίζουν μια ποικιλία εκδηλώσεων, ώστε οι αρχηγέτες τους να μην προδίδονται κιόλας. Αν λοιπόν στην προηγούμενη δεκαετία οι συνήθεις ύποπτοι μεταχειρίστηκαν τα χρηματιστήρια, τώρα επινόησαν την «οικονομική κρίση» που απειλεί με «κατάρρευση» τα κράτη, για να απομυζήσουν τα κατώτερα στρώματα. Να ’ναι τυχαίο άλλωστε πως τα στατιστικά στοιχεία πολλών ευρωπαϊκών χωρών, μεταξύ των οποίων η Γερμανία και η Ισπανία, αποκαλύπτουν ότι την τελευταία δεκαετία έχει διευρυνθεί το χάσμα των κοινωνικών στρωμάτων, με τα πλούσια να εξελίσσονται σε ακόμη πλουσιότερα και τα φτωχά σε ακόμη φτωχότερα;

Εμπρός, συνεπώς, στην ανηλεή επίθεση που εξαπέλυσε η απληστία της μεγαλοεπιχειρηματικής απέναντι στις κατώτερες κοινωνικές τάξεις επιβάλλοντας σαν οικονομικό σκηνικό μία ανύπαρκτη, τεχνητή κρίση, ο πολιτικός κόσμος οφείλει πλέον να επιλέξει με ειλικρίνεια την πορεία του. Η μεγαλοεπιχειρηματική τάξη φαίνεται ότι καταστάλαξε στην επιθυμία να διεκδικήσει καί άμεσα την εξουσία, αναλαμβάνοντας ρόλο πολιτικό. Το σινάφι των πολιτικών, πάλι, πολύ θα ήθελε να γίνει επιχειρηματικός κύκλος στη θέση αυτού, όπως προκύπτει κι από τη δραστηριοποίηση του πρώην υπουργού Μεταφορών κι Επικοινωνιών κ. Τάσου Μαντέλη στο Αζερμπαϊτζάν, σε ρόλο γνήσιου γιάπη. Πρέπει όμως να συνυπολογίζει η πολιτική συντεχνία όχι μόνο τις επιθυμίες της, αλλά και την αντοχή της. Αν αμφισβητείται ο διαχρονικός της ρόλος από τους μεγαλοεπιχειρηματίες για λογαριασμό τους, τι εγγυάται ότι οι τελευταίοι, που ήδη εγείρουν περισσότερες αξιώσεις, θα της εκχωρούσαν ανεμπόδιστα τη θέση τους;

Για τον πολιτικό κόσμο το ζήτημα δεν είναι απλώς η ηθικής τάξης υπεράσπιση των κοινωνικά αδυνάτων· άλλωστε, από τέτοιους «ρομαντισμούς» δεν συγκινείται. Το ζήτημα είναι να συνειδητοποιήσει πως οφείλει να σταθεί πλάι στις λαϊκές μάζες όχι μόνο επειδή αυτές, αγανακτισμένες, «θα τον πάρουν με τις πέτρες», σύμφωνα και με τον πρωθυπουργό κ. Γιώργο Παπανδρέου, αλλά επειδή στο νέο σκηνικό που η μεγαλοεπιχειρηματική τάξη επιχειρεί να επιβάλει θα δυσκολευτεί να επιβιώσει, εφόσον τα οικονομικά αφεντικά έχουν κρίνει ότι δεν τον χρειάζονται πια. Εξάλλου, γι’ αυτό κι επήλθε μάλλον φυσιολογικά ο ιδεολογικός εξευτελισμός – σχεδόν αφανισμός – του «σοσιαλιστικού» ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο αναγκάστηκε να «παραδεχτεί» ότι για την έξοδο από την παρούσα κρίση χρειάζεται να επιστρατευτούν μόνο οι πρακτικές του καπιταλισμού. Αν, επομένως, το συμφέρον της πλατιάς κοινωνικής πλειοψηφίας δεν είναι δυνατό να επιβληθεί στηριζόμενο στο ηθικά παραδεκτό, ας στηριχτεί έστω στη συνειδητοποίηση από την πλευρά των πολιτικών πως η συγκεκριμένη στήριξη των λαϊκών κοινωνικών στρωμάτων αποτελεί μονόδρομο για την προσωπική τους αυτοσυντήρηση. Άλλωστε στο παρόν ενδοοικογενειακό ξεκαθάρισμα λογαριασμών θα ’χει τύχη επικράτησης σε βάθος χρόνου όποιος επανασυνδεθεί έστω και προσχηματικά, προκειμένου να διασωθεί, με την κοινωνική δικαιοσύνη, λειτουργώντας με όρους δημοκρατίας κι όχι μαφίας.

Γιάννης Στρούμπας

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **30 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **60 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ἀνα-γνώσεις

Χωρίς να το ηξεύρω, ήμην ευτυχής

Ο **Νίκος Ξυδάκης** ("***Καθημερινή***", 27/6) μνημονεύει Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη:

««Καθώς ο σκύλος, ο δεμένος με πολύ κοντόν σχοινίον εις την αυλήν του αυθέντου του, δεν ημπορεί να γαυγίζη ούτε να δαγκάση έξω από την ακτίνα και το τόξον τα οποία διαγράφει το κοντόν σχοινίον, παρομοίως κ' εγώ δεν δύναμαι ούτε να είπω, ούτε να πράξω τίποτε περισσότερον παρ' όσον μου επιτρέπει η στενή δικαιοδοσία, την οποίαν έχω εις το γραφείον του προϊσταμένου μου».

Περιγράφει τον εαυτό του αυτολοιδορούμενος ο παπαδιαμαντικός αφηγητής, στο «Ονειρο στο κύμα». Και περιγράφει την παρούσα κατάσταση πικράς αθυμίας του Έλληνος, έτσι δεμένου με κοντό σχοινί, ώστε αν τεντωθεί να κινδυνεύει να πνιγεί, να σχοινιασθή.

Όσες φορές διαβάζω το «Ονειρο στο κύμα», διακρίνω κάτι καινούργιο. Τούτη τη φορά, μέσα από την αυτολοιδορία του Παπαδιαμάντη διακρίνω τη σοφή αποδοχή του παρόντος: το παρόν ως ήπια διάψευση προσδοκιών, ως αναπόφευκτη προδοσία του παρελθόντος, το παρόν ως αναπόδραστη πτώση του φυσικού ανθρώπου, του «ωραίου εφήβου, του καστανόμαλλου βοσκού», και ως ανάδυση του μετέωρου μεσήλικου, του «περιωρισμένου και ανεπιτήδειου».

Ετσι ακούει τον σφυγμό της τώρα η γενιά της μεταπολίτευσης: νηματώδη, σιγαλό, σβησμένο· σαν υπόμνηση διαρκούς προδοσίας, σαν αφήγηση μετάλλαξης: «Ημην πτωχόν βοσκόπουλο εις τα όρη. Δεκαοκτώ ετών, και δεν ήξευρα ακόμη άλφα. Χωρίς να το ηξεύρω, ήμην ευτυχής. [...] Ημην ωραίος έφηβος, κ' έβλεπα το πρωίμως στρυφνόν, ηλιοκαές πρόσωπόν μου να γυαλίζεται εις τα ρυάκια και τας βρύσεις...»

Ημην ο Δάφνις, ο Ορφέας... Και είμαι δεσμώτης, ηττημένος, υπόδουλος και άπραγος. Το ένα άκρο της αφήγησης μάς φέρνει αβίαστα στο άλλο. Ο αφηγητής δεν νοσταλγεί μόνο, περιγράφει εναργώς την προδιαγεγραμμένη πορεία, από την αθωότητα προς τη γνώση, από την ανεμελιά του ευγενούς άγριου προς την κατήφεια του αποξενωμένου μισθωτού. Ωστόσο, η αποδοχή της σκληρής μοίρας, ο αυτοοικτιρμός και ο αυτοσαρκασμός, δεν αποτρέπουν τον στεναγμό και τη λαχτάρα της αναπολήσεως: «Ω! ας ήμην ακόμη βοσκός εις τα όρη!..». Ο πυρήνας είναι πυρακτωμένα ρομαντικός, είναι η αιώνια επιστροφή στη νιότη, ο Παπαδιαμάντης δεν αποδέχεται την προσγείωση στον «περιωρισμένο και ανεπιτήδειο» βίο, αντηχεί τον αιώνιο έφηβο Ρεμπώ, τον παράφορο Μπωντλέρ, τον ειρωνευτή Φλωμπέρ, τον ανατόμο Μπαλζάκ.

Παρόμοια πτώση και παρόμοια άρνηση βιώνει τώρα η γενιά της Μεταπολίτευσης – όσοι τουλάχιστον μπορούν ακόμη να ανακαλέσουν τη νεανική αθωότητα και να την αισθανθούν. Ακόμη και τα χρόνια του '70, ώς τις αρχές του '80, η αθωότητα έμοιαζε με τα χρόνια του Παπαδιαμάντη. Τα νησιά, τα χωριά, οι επαρχιακές πόλεις είχαν δικούς τους ρυθμούς, χαρακτήρα. Η Αθήνα ήταν μια μεσογειακή πόλη, ράθυμη, με βραδύ βίο, φθηνή διαβίωση· δεν ήταν η σημερινή μητρόπολη των άκρων, των νεόπλουτων και των αποκλεισμένων, του εγκλήματος και της ασυμμετρίας, της φαντασμαγορίας.

Άλλαξαν οι άνθρωποι. Αλλάξαμε. Ξεχάσαμε το χωριό καταγωγής, κι όταν το θυμηθήκαμε είχε αλλάξει και μας πλήγωνε. Ξεχάσαμε τη γενέθλια γειτονιά, κι όταν επιστρέψαμε δεν την αναγνωρίζαμε. Ο τουρισμός κατέφαγε τα νησιά, οι επιδοτήσεις και η αστυφιλία σάρωσαν την επαρχία, οι καφετέριες και τα μπουζούκια κατακυρίευσαν τις πόλεις, οι ντοπιολαλιές σαρώθηκαν από τη lingua των τηλεοπτικών δελτίων και των σίριαλ, τα πρώην βοσκόπουλα μεταβλήθηκαν σε δικηγόρους «με δίπλωμα προλύτου», με δεύτερο Ι.Χ., με διαζύγιο και βάρη, φυλή νεόχλιδων με ξεπουλημένες γαίες και δανεικά, με εκσυγχρονισμένα λάιφ-στάιλ.

Γινήκαμε άλλοι. Απληστοι, λιμασμένοι πάντα, και όλο περισσότερο περιωρισμένοι, με όλο και πιο κοντόν σχοινίον εις την αυλή του αυθέντου, αόρατο σχοινί σε αυλή αόρατου αφέντη, υπερτοπικού και διάσπαρτου. Η απώλεια της δικής μας αθωότητας συντελέστηκε αόρατα, δεν την είδαμε, δεν την νιώσαμε καν σαν απώλεια· ίσως τη βιώσαμε κιόλας σαν κέρδος, σαν νίκη, ότι παραχώσαμε βαθιά μες στο τσιμέντο την αθωότητα του χώματος, αυτή τη μισητή σβουνιά της καταγωγής.

Γινήκαμε άλλοι. Αφεύκτως. Μα τη ζήσαμε ασυλλόγιστα αυτή τη μεταμόρφωση, χωρίς να τη στοχαστούμε, να τη ζυγίσουμε, να κρατήσουμε νήματα. Ωστε όταν τέλειωσε ο μετεωρισμός στην εικονική χλιδή, η πτώση ήρθε οδυνηρή, πάνω στο κάγκελο, μες στον κουβά – του χρηματιστηρίου, των δανεικών, των υπερτροφικών προσδοκιών, της ματαίωσης.

Γινόμαστε άλλοι. Σχοινιασθήκαμε. Ας νοσταλγήσουμε τον φυσικό άνθρωπο, μήπως τον ξαναβρούμε στα πρόσωπα των παιδιών μας («ωραίος έφηβος, καστανόμαλλος...») Είτα, θα προσφύγουμε στην παρηγορητική ανάγνωση του «Ξεπεσμένου δερβίση»....»

Σπάρτη - Τάραντας

Από την ιστοσελίδα του **Γιάννη Σχίζα** (www.schizas.com) η είδηση για κάποιους αρχαίους δεσμούς μας που εξακολουθούν να συγκινούν (όχι εμάς!):

«Το Taranto είναι σήμερα μια από τις μεγαλύτερες πόλεις της Ιταλίας έντονα εκβιομηχανοποιημένη και υποβαθμισμένη. Στην αρχαιότητα όμως ο Τάραντας ή Τάρας υπήρξε μια από τις σπουδαιότερες αποικίες των Ελλήνων στη μεσόγειο, η αδιαμφισβήτητη πρωτεύουσα της Μεγάλης Ελλάδος και η μοναδική αποικία που δημιουργήθηκε από τη Σπάρτη. Η ίδρυση της πόλεως έγινε σύμφωνα με τον ιστορικό Ευσέβιο το 706 π.χ. από τον Λακεδαίμονα Φάλανθο και και ομάδα Σπαρτιατών αποικιστών. Ο Φάλανθος φεύγοντας από τη Σπάρτη ζήτησε το χρησμό του Μαντείου των Δελφών και εν συνεχεία με πλοία κατευθύνθηκε στη νότιο Ιταλία όπου μετά από σωρία μαχών και κακουχιών εγκαθίδρυσε τον Τάραντα. Σήμερα, 2716 χρόνια μετά, μια ομάδα Ταραντίνων Σπαρτιατών με έντονη την συνείδηση της εθνικής τους καταγωγής, αποφάσισαν να ξανακάνουν το ίδιο ταξίδι με αυτό που έκανε ο Φάλανθος αλλά αντίστροφα, ξεκινώντας από τον Τάραντα, περνώντας από το μαντείο των Δελφών και καταλήγοντας στη μητέρα πατρίδα των προγόνων τους τη Σπάρτη. Το πλοίο τους ξεκίνησε από τον Τάραντα στις 13 Ιουνίου έπειτα από μια σεμνή και αρχαιοπρεπή τελετή και αυτές τις ώρες πλέει στο Ιόνιο πέλαγος. Οι Έλληνες της Μεγάλης Ελλάδος, φέρουν στη πατρώα ελληνική γη ιερά δώρα: μυρτιές από τον Τάραντα που θα φυτευθούν στους Δελφούς και στη Σπάρτη, ένα λυχνάρι που συμβολικά θα ανάψει στο μνημείο «donario tarantino» στους Δελφούς και στο ναό του Απόλλωνα στη Σπάρτη και νερό από τον αρχαίο ποταμό του Τάραντα, Ευρώτα (σήμερα Galeso).

Το ταξίδι θα ολοκληρωθεί με την επιστροφή τους στον Τάραντα όπου και θα προσφέρουν στο δήμαρχο της πόλης μερικές χούφτες χώμα από την ελληνική γη.»

Εὐρωπαϊκή Ἕνωση: Business as usual...

Τον φαρισαϊσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα τον ανακαλύψουμε βέβαια σήμερα, καθώς τον έχουμε φάει στη μάπα τουλάχιστον είκοσι χρόνια τώρα. Όμως είναι καλό κάθε φορά που δείνει δείγματα γραφής να τα επισημαίνουμε, για να μην μας παραμυθιάζει η κατακλυσμιαία προπαγάνδα περί ανθρωποευαίσθητης Ε.Ε.

Μία πρόσφατη λοιπόν επίδειξη αθλιότητας του πολιτισμένου κόσμου στον οποίον (ακόμη) μετέχουμε είχαμε μετις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις για επιστημονική έρευνα στην ...πολεμική βιομηχανία του Ισραήλ!

Η Israel Aerospace Industries (IAI) παράγει τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη Heron, τα οποία κατά το τελευταίο μακελλειό (Ιανουάριος 2009) στη Γάζα είχαν δολοφονήσει τουλάχιστον 87 πολίτες. Τι είναι όμως λίγες ζωές (Παλαιστινίων) μπροστά στην πρόοδο της Επιστήμης και της Έρευνας; Κάπως έτσο πρέπει να σκέφτηκαν οι αρμόδιοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προενέκριναν τις δύο προτάσεις της IAI για την περίοδο 2007-2013. Η Κομισιόν επιβεβαίωσε πως η συγκεκριμένη εταιρεία είναι μεταξύ των 34 ισραηλινών εταιρειών (!) που μετέχουν στα 26 ευρωχρηματοδοτούμενα προγράμματα στη τεχνολογία πληροφοριών! Μεταξύ των άλλων εταιρειών από το σιωνιστικό μόρφωμα είναι η Afcon που προμηθεύει το Απαρτχάιντ με ανιχνευτές μετάλλου και άλλα συστήματα ασφαλείας για τα γκέττο των Εβραίων εποίκων στην Κατεχόμενη Παλαιστίνη.

Ας σημειωθεί ότι με τα νέα αυτά 17 εκ. ευρώ, το συνολικό ποσό που η ΕΕ εκταμίευσε από το 2007 για ισραηλινές εταιρείες φτάνει τα 290 εκατομμύρια και ο στόχος είναι τα 500.000.000!

Θυμίζουμε ότι μετά την επιδρομή στη Γάζα, η αναβάθμιση των σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το Ισραήλ είχε παγώσει. Τώρα - και παρά την καταδίκη των Ηνωμένων Εθνών μέ βάση την έκθεση Γκόλντστοουν - όλα δείχνουν να ξεπαγώνουν για να μην στερηθεί χρήματα το καημένο το εβραϊκό κράτος, που τόσο του λείπουν...

ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ὁ ὑπουργός Ἄμυνας τοῦ Οὐρίμπε, Χουάν Μανουέλ Σάντος, ἐξελέγη μέ 69% νέος πρόεδρος τῆς Κολομβίας. Πανηγυρίζει λοιπόν ὁ καθεστωτικός Τῦπος ἀπανταχοῦ τῆς γῆς γιά τή «δημοκρατία» πού νίκησε... Κανείς δέν λέει λέξη γιά τά 20.000 θύματα τῆς παρακρατικῆς βίας τῶν Ταγμάτων Θανάτου. Κανείς δέν θυμᾶται τά 2.000.000 τῶν ξερριζωμένων ἀγροτῶν. Κανείς δέν φωτίζει τίς δηλώσεις τῶν συλληφθέντων παρακρατικῶν, πώς ἄνω τῶν 60 μελῶν τοῦ Κογκρέσου πού πρόσκεινται στούς Οὐρίμπε -Σάντος ἐξασφάλιζαν ἐπί χρήμασι ψήφους μέ τήν ...μεσολάβησή τους. Καί φυσικά οὐδείς σημειώνει ὅτι ἡ ἀποχή, πού ἦταν καί ἡ γραμμή τοῦ ἀντάρτικου FARC, ἦταν 56% καί μάλιστα σέ πολλές περιφέρειες ἔφτασε τό 80%! Νά ἰσχύουν λέτε οἱ δικαιολογίες πού ἐπικαλέστηκε τό καθεστώς, δηλ. ἡ κακοκαιρία καί τό ...Μουντιάλ;

Τελικά και οι Ιρακινοί είχαν ψυχή...

Επτά χρόνια από την τελευταία επιδρομή κατά του Ιράκ, και με τους ΗΠΑνθρώπους να τα μαζεύουν σιγά σιγά από την ρημαγμένη και σπαρασσόμενη χώρα, οι συνέπειες του μακελιού πάνω στους επιζήσαντες αρχίζουν να εμφανίζονται και ως κοινωνικό φαινόμενο. Σε μία χώρα με πληθυσμό 30.000.000 ανθρώπων, οι 100 ψυχίατροι και το μοναδικό ψυχιατρικό κέντρο Al-Rashad αδυνατούν να αντιμετωπίσουν το δραματικά αυξανόμενο πλήθος των ψυχικά αρρώστων. Η Ψυχιατρική Ένωση του Ιράκ δηλώνει απελπισμένη. Η πλειοψηφία των αρρώστων με συμπτώματα αναμενόμενα μετά από τέτοιαν πολυετή έκρηξη βίας (αδυναμία να κοιμηθούν, φοβίες διάφορες...) δοκιμάζει μόνη της φάρμακα (Artane) που τα ονομάζει "χάπια του κουράγιου" και μόνον οι βαρύτερες περιπτώσεις πάνε σε γιατρό. "Το 80% των οικογενειών που μας φέρνουν συγγενικά τους πρόσωπα, τους εγκαταλείπουν εδώ", λέει ο Naama Humaidi, διευθυντής του Al-Rashad, "κι όταν αυτοί αποθεραπευτούν συνήθως δεν έχουν πού να πάνε". Πάντως ο Humaidi και οι 7 ψυχίατροι που εξυπηρετούν 1.300 ασθενείς, χρησιμοποιούν στην ψυχοθεραπεία το τραγούδι και την ποίηση. Η κατάσταση στη χώρα είναι μοναδική παγκοσμίως, όπως μοναδικά ήταν και τα βίαια αίτιά της. Πόσο μπορεί ένας άνθρωπος να αντέχει τις εικόνες των διαμελισμένων πτωμάτων, τους θανάτους των οικείων προσώπων, την κοινωνική οπισθοδρόμηση στον Μεσαίωνα πού βαφτίστηκε "δημοκρατία"; Αλλά ποιόν νοιάζουν όλα αυτά; Απλώς τα προσφέρουν ως συγκινητικά αρθρίδια στις σελίδες του καθεστωτικού Τύπου, όπως της Washington Post, όπου αλιεύσαμε τις πληροφορίες...

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: Λίγο κοντύτερα στη Μόσχα, λίγο μακρύτερα από τις Βρυξέλλες

Συνεργασία Ρωσίας - Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ζητήματα ασφάλειας; Κι όμως ναι, με γερμανική

μάλιστα πρωτοβουλία. Την περασμένη Τετάρτη ο Γερμανός ΥΠΕΞ Γκίντο Βέστερβελε ενημέρωσε, παρόντος του Σεργκέι Λαβρώφ, τον Γάλλο και τον Πολωνό ομόλογό του για την πρόταση που προωθεί το Βερολίνο, σε μία κίνηση που δείχνει να αναζητεί νέους δρόμους για τη Γερμανία.

Η δυσφορία της Γερμανίας σχετικά με την κατάσταση που βιώνει στο αυστηρά ευρωνατοϊκό πλαίσιο έγινε έκδηλη και με την πρόσφατη ελληνική κρίση. Η απροθυμία της Μέρκελ να χρηματοδοτήσει τη διάσωση της χώρας μας δεν είχε φυσικά να κάνει με κάποιαν ανθελληνική της προκατάληψη αλλά μάλλον με την ασφυξία του γερμανικού κατεστημένου εντός του μεταπολεμικού πλαισίου* που της έθεσαν οι νικητές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Βεβαίως η ΕΕ χρειάζεται για την κατανάλωση των γερμανικών προϊόντων, όμως το 40% του φυσικού αερίου έρχεται στη Γερμανία από τη Ρωσία, όπου σε αντιστάθμισμα αναπτύσσονται τεράστιες γερμανικές επενδύσεις που χρειάζεται η χώρα του Πούτιν, τόσο για την εισαγωγή τεχνολογίας, όσο και για την απορρόφηση της ανεργίας. Προφανώς η Ρωσία έχει όλα τα χαρακτηριστικά που θα ήθελε για τον συνεταίρο της η Γερμανία, κι επειδή δεν θέλει (ακόμη) να προχωρήσει μόνη της, βάζει μπροστά την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πρόταση για την ασφάλεια δεν μπορεί να χαρακτηριστεί "τολμηρή" όμως αν προχωρήσει θα είναι ένα πρώτο βήμα, μετά από πολλά λόγια του αέρα. Και η ευαισθησία των Γερμανών, να καλέσουν ειδικά Γάλλους και Πολωνούς στη συνάντηση, δείχνει ότι λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν τις γεωπολιτικές επιπτώσεις μιας τέτοιας συμφωνίας, άρα αυτή η τελευταία δεν στερείται περιεχομένου. Σ΄αυτό συνηγορούν και οι ρωσικές διαβεβαιώσεις - προς κάθε ενδιαφερόμενο, πέραν και δώθε του Ατλαντικού - πως η τυχόν συμφωνία δεν έρχεται σε αντίθεση με το ΝΑΤΟ. Τώρα πώς μπορεί να γίνει αυτό...

Ένα πρώτο ζήτημα που ίσως δοκιμαστεί το μέλλον της γερμανορωσικής σχέσης είναι αυτό της Υπερδνειστερίας. Πρόκειται για το θέμα που προέκυψε μετά την ανεξαρτητοποίηση της Μολδαβίας και τη στροφή της τελευταίας προς τη Δύση. Η μεθοριακή περιοχή της Υπερδνειστερίας με τον φιλορωσικό της προσανατολισμό κήρυξε την ανεξαρτησία της και διατηρεί ρωσικά στρατεύματα, αρνούμενη την επανενσωμάτωσή της στο μολδαβικό κράτος. Όμως το πρόσφατο γερμανορωσικό μνημόνιο (5 Ιουνίου), με την συναντίληψη για την ακολουθητέα πορεία προς τη λύση του προβλήματος, δείχνει ότι υπάρχει έδαφος για προσέγγιση.

Το επόμενο γερμανορωσικό ραντεβού κορυφής θα είναι στα πλαίσια του "Διαλόγου της Πετρούπολης", τον Ιούλιο στό Αικατερίν-μπουργκ. Η διμερής σχέση καλά κρατεί.

Υ.Γ. Ως και ο Σόρος προ ημερών αρθρογραφούσε με θέμα την υποθετική (;) έξοδο της Γερμανίας από το ευρώ!

ΔΡΑΓΩΝΟΜΑΖΩΜΑΤΑ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ…

Συνέχεια από την τελευταία σελίδα

5) Απολαύστε όμως τώρα και τι …συμπέρασμα έβγαλε η γραφίδα γνωστού «εκσυγχρονιστικού» γιουσουφακο-χαρτοπολτού. Δεν της άρεσε, φαίνεται, η παρέμβασή μας και έκανε λόγο περί «φρουρών "εθνικής" καθαρότητας»! Τώρα βέβαια ποια ακριβώς σχέση έχει αυτό που απαιτήσαμε εμείς (δηλαδή δόμηση ενός εκπαιδευτικού συστήματος που θα εγγυάται την πραγματική μόρφωση των παιδιών της μειονότητας, σπάζοντας ίσα - ίσα τη νυν υπάρχουσα λογική του γκέτο) με τις ανωτέρω πομφόλυγες περί εθνικής καθαρότητας, ουδείς μπορεί να πει. Εμείς τι να πούμε; Ότι όσα καταλαβαίνει κανείς, τόσα γράφει; ΠΡΟΦΑΝΩΣ αν δεν είναι ζήτημα IQ ή ακόμα χειρότερα απτού συμφέροντος, πρόκειται για θέμα ιδεοληπτικής ψύχωσης…

6) Παρών φυσικά και ο γνωστός Ντεντέ (as himself), που μέσα στην ευρύτερη λεκτική παραληρηματική του περιπλάνηση στη Ζώνη του Λυκόφωτος, έκανε πάλι τις συνηθισμένες του απίστευτες αναφορές σε "εθνοτικές ομάδες", αναφέροντας ότι αν είναι να διδαχθεί η πομακική γλώσσα (όπως φυσικά πάλι εμείς ζητήσαμε), τότε η Ελλάδα οφείλει να διδάξει τις γλώσσες και άλλων …εθνικών μειονοτήτων (όπως οι Αρβανίτες, οι Βλάχοι, οι Μακεδόνες και οι …Πόντιοι!). ΠΡΟΦΑΝΩΣ, το θράσος ορισμένων δεν έχει πλέον κανένα όριο…

7) Και για να μην ξεχνούμε και το…κακό σπυρί του κώλου μας, ήτοι το καθ' ημάς Προξενείο της φασιστο-Τουρκίας, να σας ενημερώσουμε απλώς ότι φυσικά εκπροσωπήθηκε στην εκδήλωση όχι μόνο ανεπισήμως απ' όλους τους προαναφερθέντες, αλλά ΚΑΙ επισήμως. Αυτά για να ολοκληρωθεί μέσα στο μυαλό σας η εικόνα. ΠΡΟΦΑΝΩΣ, έπρεπε να εμπεδωθεί ακόμη πιο ξεκάθαρα ποιος είναι σ' αυτόν τον τόπο το αφεντικό…

8) Ε, κι αφού τελείωσε η ημερίδα, κατά τις έξι το απόγευμα, όλοι μα όλοι αυτοί αποχώρησαν ευτυχισμένοι και κρατώντας στα χέρια τους σκισμένες σελίδες από τη Συνθήκη της Λωζάνης και τις Εκθέσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (περί Πομάκων και Ρομά). ΠΡΟΦΑΝΩΣ, πήγαιναν πλέον για χέσιμο…

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΑΘΕΪΑ ΜΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΗΜΟ

Η συνέντευξη της *"φιλοσόφου και συγγραφέως"* **Ρεμπέκα Γκολντστάιν** στην Κατερίνα Οικονομάκου ("Ελευθεροτυπία", 19/6/10) μας έδωσε το έναυσμα να σκεφτούμε πάνω στο ζήτημα της αθεΐας και της συστηματικής προώθησής της από σεσημασμένους διανοούμενους της επικαιρότητας.

"...Η Γκόλντσταϊν έχει ασχοληθεί περισσότερο από οτιδήποτε άλλο με το έργο του Σπινόζα", διαβάζουμε, και αντιλαμβανόμαστε ότι έχουμε να κάνουμε με μία πολύ συγκεκριμένη εκδοχή της αθεΐας, καθώς η Ρεβέκκα δηλώνει τις συμπάθειές της στους "Νέους Αθεϊστές": *"ο Νταν Ντένετ και ο Σαμ Χάρις είναι και καλοί φίλοι μου"*, λέει η ίδια, συμπεριλαμβάνει και τον Κρίστοφερ Χίτσενς, δίνοντας ένα στίγμα όσων επιστημόνων σήμερα διακηρύσσουν σθεναρά την αθεΐα. Στο ερώτημα *"Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι στον χώρο των θετικών επιστημών υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι υπάρχει θεός;"* απαντά μεσοβέζικα: *«Ξέρετε, με ενδιαφέρει πολύ το ότι συμβαίνει αυτό. Αξίζει να παρατηρήσει κανείς ότι το μεγαλύτερο ποσοστό άθεων το βρίσκουμε μεταξύ των βιολόγων και το μικρότερο στην κατηγορία όσων ασχολούνται με τη θεωρητική φυσική. Εστω και έτσι, όμως, έχει σημασία το τι εννοεί κανείς όταν μιλάει για ένα θεό. Για παράδειγμα, ο Αϊνστάιν έλεγε ότι πιστεύει στον θεό του Σπινόζα. Στην ουσία ήταν σαν έλεγε ότι είναι άθεος».*

Παρακάτω δέχεται βεβαίως την κοινωνική αξία τη θρησκείας (*"Τίποτε δεν ενώνει περισσότερο τα μέλη μιας κοινότητας από την πίστη στον ίδιο θεό"*) αλλά επιχειρεί να εξηγήσει και την "*ανθρώπινη ροπή προς την πίστη, για την τάση του είδους μας να ψάχνει κάποιον θεό"*. Αποδέχεται την γελοία κοινοτυπία περί διχασμού των ανθρώπων εξαιτίας των οργανωμένων θρησκειών (*"η θρησκευτική πίστη μπορεί να γίνει πολύ επικίνδυνη"*), με αφορμή το Ισλάμ και την ...11η Σεπτεμβρίου, σε μία κλασική προσέγγιση αμερικανικού τύπου στο ζήτημα του αποικιοποιημένου μουσουλμανικού κόσμου. Επίσης απορρίπτει την δυνατότητα συνύπαρξης επιστήμης και θρησκείας, έστω και ως εναλλακτικούς δρόμους για τη γνώση, επιμένοντας γι' αυτήν την τελευταία στην ύπαρξη ...αποδείξεων!

Τέλος, υπήρξε και μία πολύ σημαντική ερώτηση: "*Μεγαλώσατε σε οικογενειακό και σχολικό περιβάλλον ορθόδοξων Εβραίων. Πώς επηρέασε η ανατροφή σας τις μετέπειτα αναζητήσεις σας;"* Στην απάντηση της Γκολντστάιν διαβάζουμε μεταξύ άλλων όχι μόνο τη σχέση που βλέπει ανάμεσα στην παράδοση εντός της οποίας ανατράφηκε αλλά και την ερμηνεία της για την αθεΐα που πρεσβεύουν τα συστήματα διασήμων Εβραίων που σημάδεψαν την εποχή μας: *«...Το ενδιαφέρον για μένα ως Εβραία είναι ότι ο ιουδαϊσμός δεν σχετίζεται απαραιτήτως και αποκλειστικά με τη θρησκεία. Η θρησκευτική ανοχή που χαρακτηρίζει τους περισσότερους, πρέπει να πω, Εβραίους διανοούμενους, έχει να κάνει με την κουλτούρα του ιουδαϊσμού. (...) Βεβαίως, υπάρχουν κάποια ερωτήματα που δεν επιτρέπεται να θέσεις. Αλλά όταν έχεις πια συνηθίσει να αμφισβητείς και να κοιτάζεις ένα θέμα από διαφορετικές οπτικές γωνίες, είναι πια πολύ δύσκολο να γυρίσεις πίσω. Κατά τη γνώμη μου, αυτό εξηγεί γιατί στοχαστές τόσο ριζοσπαστικοί όσο ο Μαρξ και ο Φρόυντ ήταν Εβραίοι. Όταν έχεις μάθει να θέτεις ερωτήματα, δύσκολα εγκαταλείπεις τη συνήθεια...»!!!*

Είναι πραγματικά εξωφρενικό να προικίζεται ένα ρατσιστικό, στα όρια της παράνοιας (όπως έδειξε ο μέγας Ίσραελ Σαχάκ) σκοταδιστικό θρησκευτικό σύστημα, όπως αυτό του ορθόδοξου εβραϊσμού, με κουλτούρα διαλόγου και φιλέρευνου πνεύματος! Αντιθέτως, για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι όσοι Εβραίοι διέφυγαν από τον ασφυκτικό κλοιό της συγκεκριμένης παράδοσης (Σπινόζα, Μάρξ κ.ά.) πράγματι εστράφησαν σε μια μαχητική αθεΐα, παράγωγο των τραυματικών τους θρησκευτικών εμπειριών. Η απόρριψη της ραββινικής κουλτούρας, κι όχι η θετική της πρόσληψη, ήταν αυτή που οδήγησε - εξ αντιδράσεως - στην απόρριψη του Θεού και της θρησκείας. Γιατί όμως μια τόσο ευφυής (όπως μας λένε) φιλόσοφος και συγγραφέας προσπερνά μία τέτοια προφανέστατη εξήγηση κι αναζητά άλλες, ανήκουστες; Να μην έχει ακούσει το ξυράφι του Occam, δύσκολο. Να θέλει μαζί με την πίτα του αθεϊσμού και τον σκύλο του σιωνισμού χορτάτο*; Γιατί όσο πρωτόγονες κι αν δείχνουν μερικές παραδόσεις και αντιλήψεις, τα χρήματα και τα μέσα του οργανωμένου εβραϊσμού είναι απολύτως σύγχρονα και αποτελεσματικά.

Διευκρινίζουμε ότι τον συνεπή αθεϊσμό τον σεβόμαστε ως στάση ζωής και δικαίωμα καθενός πνευματικά ενεργού ανθρώπου. Εκεί που το πράγμα εκτρέπεται είανι όταν γίνεται σημαία (πχ Ντώκινς) αντί για προσωπική αναζήτηση (πχ Ιονέσκο). Πόσο μάλλον όταν αυτή η σημαία εξυπηρετεί θαυμάσια τα σχέδια όσων απεργάζονται την διάλυση των κοινωνιών με τραπεζίτες και διανοούμενους.

** Ο μεγαλύτερος αδελφός της είναι Ορθόδοξος ραββίνος*

Ἡ βόμβα τοῦ 15νθημέρου

Στό ὑπουργεῖο Κοροϊδίας τοῦ Πολίτη, τίς μέρες πού ἀπασφάλιζε ἡ κυβερνητική βόμβα, χτύπησε ἡ ἐπάρατος "τρομοκρατία". Τί κάνει νιάου νιάου; Ὁ...Ἐπαναστατικός Ἀγώνας;

Τό κόμμα τοῦ 15νθημέρου

Συμπαθής ὁ Φώτης Κουβέλης, μά δέν ἀντιληφθήκαμε τί ἐπιζητᾶ μέ τήν «Ἀνανεωτική Δημοκρατική Ἀριστερά». Ἄν εἶναι γιά τήν ἀποδυνάμωση τοῦ Σύριζα, εἴμαστε μαζί του!

Τό γιούχα τοῦ 15νθήμερου

Τελευταία περιπέτεια τοῦ Σ. Ξυνίδη τό κράξιμο πού εἰσέπραξε ἀπό τούς πασόκες συνδικαλιστές ΔΕΗ - ΟΣΕ (22/6). Μπράβο σύντροφοι, ἄν δέν πληθύνουν αὐτά, χαθήκαμε ὅλοι!

Ὁ Γιωργάκης τοῦ 15νθημέρου

Ὅταν οἱ δικοί σου ἀπειλοῦν στίς πορεῖες ὅτι «θά σέ προλάβουν στό ἀεροδρόμιο ὅταν θά προσπαθεῖς νά φύγεις, καί τότε θά πληρώσεις», δέν χρειάζεται νά ποῦμε ἐμεῖς ἄλλο τι...

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΣΤΑΣΙΜΟΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ

Οι φυγόκεντρες τάσεις επενεργούν πλέον συστηματικά στην κυβερνητική παράταξη, χωρίς καμμία ένδειξη χαλάρωσής τους, ενώ οι βολές στρέφονται τώρα ευθέως κατά του πρωθυπουργού και των στενών του συνεργατών. Οι εκδηλώσεις αποδοκιμασίας απ΄ τον απλό κόσμο κλιμακώνονται, ενώ τα κομματικά στελέχη έχουν κάνει το «ποιοτικό» βήμα στην «κριτική» τους, σε σύγκριση με τους βουλευτές, και χειροτονούν κανονικά, όποιον κυβερνητικό παράγοντα εμφανισθεί ενώπιόν τους, όπως τον Γραμματέα του κόμματος, ο οποίος μεταβαίνει σε άλλη βαθμίδα επικοινωνίας με τα κομματικά μέλη, χωρίς γραβάτα, σακκάκι, αλλά με αστυνομικούς να τον διασώζουν.

Η δολοφονική ενέργεια στην καρδιά των υπηρεσιών ασφαλείας, στο προσωπικό γραφείο του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, πέραν του ότι οδήγησε στην απώλεια μια ζωής, πέραν του ότι καταρράκωσε διεθνώς το κύρος της χώρας, ανέδειξε για άλλη μια φορά την τραγική κατάσταση στην οποία περιήλθαν οι υπηρεσίες του ελληνικού κράτους, εξ αιτίας του άκρατου κομματισμού και της εγκληματικής ανευθυνότητας των πολιτικών, που διέλυσαν την υπηρεσιακή και εγκατέστησαν την κομματική ιεραρχία ακόμα και στις πιο κρίσιμες υπηρεσίες της πατρίδας μας. Ας ελπίσουμε ο ελληνικός λαός, μετά τη χρεωκοπία και το διεθνή διασυρμό της χώρας από τους φαύλους πολιτικούς και τα διεφθαρμένα κόμματα, με αφορμή αυτό το τραγικό γεγονός, να βγάλει τα συμπεράσματά του και να αρχίσει να ξυπνάει από το τριακονταετή λήθαργο της πλάνης και του λαϊκισμού.

Το Μνημόνιο πρέπει να εφαρμοσθεί, υπό την αυστηράν επίβλεψιν της Τρόικας, την οποία ο πρωθυπουργός εγκατέστησε ως ανθύπατο στη χώρα. Η οικονομία βυθίσθηκε ήδη στη χειρότερη περίπτωση στασιμοπληθωρισμού στη μεταπολεμική μας ιστορία:

· τα δημόσια έσοδα έχουν καταρρεύσει,
· οι επενδύσεις έχουν μηδενισθεί,
· οι δημόσιες δαπάνες έχουν παγώσει,
· αλλά μαζί και οι μισθοί των εργαζομένων κάθε μορφής, και
· ο πληθωρισμός καλπάζει σε ποσοστό τετραπλάσιο της Ευρωζώνης.

Τον Ιούλιο η κυβέρνηση περνάει την δεύτερη δοκιμασία ελέγχου απ΄ την τρόικα, οπότε είναι βέβαιο ότι θα κληθεί στην επιβολή προσθέτων μέτρων, πέραν της αυξήσεως του ΦΠΑ απ΄ την πρώτη του μηνός. Το οικονομικό πρόβλημα είναι υπερεπείγον, με την ακολουθούμενη κυβερνητική πολιτική και την απουσία κάθε προοπτικής ανάπτυξης, ενώ είναι άκρως απαραίτητη η επιβολή προσθέτων μέτρων, διότι, διαφορετικά, δεν δίδεται η δεύτερη δόση του δανείου τον Σεπτέμβριο· οπότε τίθεται επιτακτικά το πολιτικό πρόβλημα: Έχει την άνεση ο πρωθυπουργός να επιβάλλει νέα εισπρακτικά μέτρα; Η απάντηση είναι απόλυτα αρνητική, όταν είναι αβέβαιο ότι θα περάσει, χωρίς απώλειες στην κοινοβουλευτική του δύναμη, το ασφαλιστικό. Και το δεύτερο ερώτημα: Έχει την δυνατότητα παρουσίασης άλλης πολιτικής, όποιας κι αν είναι αυτή; Η απάντηση είναι περισσότερες φορές αρνητική και σε αυτό το ερώτημα. Οι εναλλακτικές λύσεις είναι ελάχιστες, αν όχι μόνο μία, στη δημοκρατία, η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία, διότι μόνο ο λαός δύναται να προσφέρει την λύση, την όποια λύση επιλέξει.

Δεν υπάρχει αμφιβολία στους έγκυρους πολιτικούς αναλυτές, ότι η χώρα έχει εισέλθει σε περίοδο ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων. Προς διερεύνηση είναι μόνο το θέμα της τακτικής, το με ποια μορφή θα εκτυλιχθούν τα γεγονότα. Η απάντηση δεν είναι εύκολη και δεν είναι δυνατή, διότι πάντοτε τα τυχαία γεγονότα ασκούν τις σημαντικότερες επιδράσεις. Επομένως η πολιτική ανάλυση προσφέρει την δυναμική των εξελίξεων, στην σύνθεση και στις ροπές των πολιτικών παρατάξεων, αλλά και στις τάσεις του λαού, με τις διάφορες εκδηλώσεις τους. Στον απλό λαό επικρατεί κατήφεια και κατάθλιψη, για την αντιμετώπιση των οικονομικών του, καθώς για πρώτη φορά στη ζωή τους, οι μέσες ηλικίες, αντιμετωπίζουν πρόβλημα καλύψεως των αναγκών της οικογενείας τους, χωρίς ουδεμία οικονομική και περισσότερο ψυχολογική προετοιμασία. Ψήφισαν τον Γ. Α. Παπανδρέου, διότι είχαν πιστέψει τις υποσχέσεις του, ότι «λεφτά υπάρχουν» και ότι θα κάνει παροχές κι όχι πάγωμα μισθών στα ανώτερα εισοδήματα. Το διαπίστωσαν, ενώ εισήλθε ο χειμώνας κι απλώθηκαν στις δαπάνες τους, ότι επεβλήθη απότομη μείωση των εισοδημάτων, κατά ένα τέταρτο περίπου, με τα παιδιά τους στα σχολεία, τις υποχρεώσεις τους σε δάνεια ή άλλα πράγματα και προοπτικές μαύρες κι άραχνες. Οι καταστάσεις αυτές δεν είναι απλές εντυπώσεις, μόνο χαραγμένες στον κόσμο, αλλά και η ωμή πραγματικότητα. Οι λογαριασμοί κτυπούν την πόρτα και οι απολύσεις των νέων ή άλλων εργαζομένων έρχονται η μία μετά την άλλη, ενώ στην αγορά διαπιστώνουν την παντελή απονέκρωσή της. Οι ίδιοι που είναι υποχρεωμένοι να αντιδράσουν, δεν ξέρουν πώς. Οι εκρήξεις κατά των υπουργών αποτελούν την εκτόνωση και μόνο, και γνωρίζουν ότι βρισκόμαστε ακόμη στην αρχή· στο Μέγαρο Μαξίμου δείχνουν πλέον εμφανώς ότι επικρατεί πανικός και επιλέγουν ως μοναδική διέξοδο, την κατάτμηση του ασφαλιστικού και την ψήφιση του με δόσεις, ώστε να παρατείνει την παραμονή τους στην εξουσία.

Απλοϊκές σκέψεις είναι αυτές, διότι υπάρχουν δύο τουλάχιστον υποχρεώσεις αναπότρεπτες: Πρώτη, ο έλεγχος σε μία - δύο εβδομάδες της τρόικα και η απαίτηση για επιβολή, με τις επιπτώσεις τους, νέων μέτρων. Δεύτερη, η εκρηκτική κατάσταση στο εσωτερικό του κόμματος, με άμεσο τον αντίκτυπο στους βουλευτές του. Οι περισσότεροι ενδιαφέρονται ελάχιστα πλέον για την παράταση της θητείας τους, ενώ αγωνιούν για τις κοινωνικές τους, και κατά προέκταση της πολιτικές τους σχέσεις, ενώπιον του εξαγριωμένου κόσμου τους. Οι εναλλακτικές λύσεις είναι ελάχιστες και ο πρωθυπουργός ακολουθεί πλέον πιστά την μοίρα του Ούγγρου ομοϊδεάτη του.

Κ. Μ. Βολιώτης

Ημερίδα του κώλου

Θυμάστε βεβαίως εκείνο το απίθανο άτομο, τον πρώην υπουργό του εκσυγχρονισμού, Γιάννο Παπαντωνίου, που η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για την Siemens ψάχνει τους λογαριασμούς του. Έ, τις προάλες μάθαμε ότι διαθέτει ένα μαγαζί που το ονομάζει "Κέντρο Ερευνών Προοδευτικής Πολιτικής". Αυτή ήταν η δουλειά του ανθρώπου - η πώληση προοδευτικής πολιτικής - αυτό συνεχίζει να κάνει, καμμιά δουλειά δεν είναι άλλωστε ντροπή. Το μαγαζί λοιπόν αυτό στις 23/6 διοργάνωσε ημερίδα με τον τίτλο «Μετανάστευση στην Ελλάδα: προκλήσεις και πολιτικές». Η ημερίδα έγινε υπό την αιγίδα του υπουργείου ΠΡΟ. ΠΟ. (ελπίζω να κάλυψε το υπουργείο μερικά έξοδα, ως πότε θα βάζει χρήματα από τον ιδρώτα του προσώπου του ο κάθε πολίτης που αγωνιά για το μέλλον του τόπου;). Ο Γ.Π. λοιπόν, στην τόσο επίκαιρη ημερίδα, χάρισε τους παριστάμενους, υπουργούς και μη, τις πρωτότυπες και ρηξικέλευθες απόψεις του:

"*Η μετανάστευση αποτελεί μια πραγματικότητα της σύγχρονης παγκοσμιοποιημένης εποχής την οποία πρέπει να ελέγξουμε (!!!) αλλά και στην οποία πρέπει να προσαρμοστούμε.*"

"*Οι πολιτικές κατευθύνσεις θα πρέπει να εστιάσουν σε μια περισσότερο συνεκτική προσέγγιση (!!!) της μετανάστευσης, της κοινωνικής συνοχής, της δικαιοσύνης και της ασφάλειας. Πρέπει να συνδέσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα με την ασφάλεια*"

"*Απαιτείται σύνδεση της μετανάστευσης και ανάπτυξης με ποιοτικούς δείκτες ευημερίας, αξιοποίηση του επιχειρηματικού κόσμου που καθορίζει την ποσότητα και την ποιότητα του μεταναστευτικού εργατικού δυναμικού (;;;!!!) στον διάλογο και τις πολιτικές για την μετανάστευση, στήριξη του θεσμού της οικογένειας γηγενών και μεταναστών με στόχο την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος και την ομαλή ενσωμάτωση της δεύτερης και τρίτης γενιάς μεταναστών (!!!), ανάληψη πρωτοβουλιών από τις τοπικές αυτοδιοικήσεις και κοινωνίες για την εξασφάλιση της πρόσβασης για όλους στα βασικά αγαθά και υπηρεσίες, συγκρότηση ενιαίας πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο με σκοπό την ενίσχυση των διασυνοριακών σχέσεων και τη μείωση του επιπέδου λαθρομετανάστευσης.*"

Δεν ξέρω αν εσείς μπορείτε να σχολιάσετε χωρίς λέξεις που να ξεκινάνε από γαμ-, που-, καρ-, καθ-, αλλά επειδή εμείς δεν μπορέσαμε, αφήσαμε ασχολίαστη την ανωτέρω είδηση.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἂν εἶσαι ἐργοδότης, ἀφεντικό, manager, σὲ μία μεγάλη ἐπιχείρηση καὶ γνωρίζεις τί ποσὸ δίνεις συνολικὰ γιὰ μισθοὺς (στὸ περίπου, ἔστω) ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις, μὲ ὅλους τους μηχανισμοὺς Διοίκησης ποὺ διαθέτεις, σὲ ποιοὺς καὶ γιατί τοὺς δίνεις, τότε τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ κάνεις εἶναι νὰ διαλύσεις τὸν μηχανισμὸ Διοίκησης, διότι ἐργάζεται ἐναντίον σου.

Οἱ ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ὅμως τὸ κάνουν ἀλλιῶς· σήμερα ἡ Κυβέρνηση ζητάει ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ ἀπογραφοῦν ἐνῶ διαθέτει μηχανισμὸ ἐλέγχου, ποὺ προφανῶς δὲν τὸν ἐμπιστεύεται ἀλλὰ συνεχίζει νὰ τὸν πληρώνει.

Ὅπως ἀκριβῶς ἔκανε ὁ Λαλιώτης γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ: ἔφτιαξε τὴν ΕΥΔΕ ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε., δὲν ἐμπιστεύτηκε τὴ Δ.Ε.Κ.Ε. (Διεύθυνση Ἐλέγχου Κατασκευῆς Ἔργων) καὶ τὴ Δ.Δ.Ε. (Διεύθυνση Δημοσίων Ἔργων) ὑπηρεσίες ποὺ φτιάξανε τὴν Ἑλλάδα πρὸ εὐρωπακέτων, ἀλλὰ στὴ μεγάλη ροὴ χρημάτων ἤθελε κάτι πιὸ ...«δικό» του.

Ὅπως ἀκριβῶς δημιουργήθηκαν οἱ ἐνδιάμεσες διαχειριστικὲς Ἀρχὲς γιὰ νὰ μοιράζουν τὸ παραδάκι διότι «ἀδυνατοῦσε» τὸ ὑφιστάμενο σύστημα πληρωμῶν καὶ ἀξιολόγησης νὰ κάνει τὴ δουλειά, κι ἔτσι συνεχίσαμε νὰ πληρώνουμε ΚΑΙ τὸ ὑφιστάμενο σύστημα ἀξιολόγησης ΚΑΙ τὶς ἐνδιάμεσες Διαχειριστικὲς Ἀρχές.

Ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε μὲ ΟΛΑ τὰ μεγάλα ἔργα στὴν Ἑλλάδα (Γέφυρα Ρίο – Ἀντίρριο, ἀεροδρόμιο Βενιζέλος, Ἰονία Ὁδός, ΠΑΘΕ κλπ), μὲ τὸ κόλπο ποὺ λέγεται ΕΥΔΕ (Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Δημοσίων Ἔργων). Μὲ τὴ δημιουργία δηλαδὴ ἑνὸς στρατοῦ χρυσοπληρωμένων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ εὐρωμάσας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γίνει πλέον ἀνεξέλεγκτοι καὶ μόνον ἂν οἱ ἴδιοι δηλωθοῦν θὰ σωθοῦν, διότι οἱ μηχανισμοὶ τοῦ Δημοσίου δὲν μποροῦν πλέον νὰ τοὺς ἀνιχνεύσουν!

Ἰδοὺ λοιπὸν πεδίον δόξης λαμπρὸ: Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Καταγραφῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων (ΕΥΚΔΥ) γιὰ νὰ ξέρουμε τί πληρώνουμε καὶ κυρίως σὲ ποιὸν. Κι ὄχι μία ἀλλὰ γιὰ κάθε Ὑπουργεῖο διαφορετική ΕΥΚΔΥ, ὥστε «τὸ μαχαίρι νὰ φτάσει στὸ κόκκαλο». Καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὸ ...Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Συντονισμοῦ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΕΥΣΕΥ) γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ τὸ χάος μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν. Φυσικὰ εἶναι ἀπαραίτητη σήμερα καὶ μία Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Καταγραφῆς Ἀπεργιῶν (ΕΥΚΑ), διότι ἡ Διεύθυνση Προσωπικοῦ μᾶλλον δὲν μπορεῖ νὰ τὶς παρακολουθήσει πιὰ, καὶ πάει λέγοντας…

Ὅπως καταλαβαίνετε μπαροῦφες μποροῦμε νὰ σκεφτοῦμε πολλές, ἀλλὰ κάποιοι μὲ τέτοια κόλπα ἔχουν δημιουργήσει περιουσίες, ἔχουν ἀπονευρώσει τὴ Δημόσια Διοίκηση καὶ ἔχουν ἀποκαρδιώσει τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους ποὺ δὲν «μποροῦσαν» νὰ ἐνταχθοῦν σὲ μιὰ ὑπηρεσία Εἰδικῶν Ἐλέγχων λόγω κομματικῆς ἀναφυλαξίας καὶ τώρα ΟΛΟΙ οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι σὲ ἕνα τσουβάλι θὰ ἀπογραφοῦν, ἀφοῦ πρῶτα ἄκουγαν ἐπὶ ἕνα ὀκτάμηνο πόσοἄχρηστοιεἶναι, πόσο ἀναποτελεσματικοὶ σὲ σχέση μὲ τὶς ἀπολαβές τους, πόσο μεγάλο βάρος εἶναι γιὰ τὴν πτωχὴ πιὰ Ἑλλάδα ἀλλὰ ὁ μέσος ὅρος ἀπολαβῶν βγαίνει μὲ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων συμπεριλαμβανομένων τῶν ΕΥΔΕ, ΕΡΓΟΣΕ, ΟΛΠ, ΟΛΘ, καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλες ποὺ οὔτε τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν τὶς γνωρίζει, ὅπως παραδέχεται ἔμμεσα διά τῆς ἀπογραφῆς.

Τότε ρὲ παιδιὰ γιατί κόψατε ἀπ' ὅλους τὸ παραδάκι; Τὸ ἴδιο μᾶς βαραίνει ὁ καθηγητὴς τῶν 1200 εὐρὼ καὶ τὸ ἴδιο ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἐνδιάμεσης Διαχειριστικῆς Ἀρχῆς ἢ κάποιας ἐξωτικῆς Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας ποὺ οὔτε τ' ἀφεντικὸ δὲν ξέρει πόσα χιλιάρικα τοῦ δίνει;;;

Ἀφοῦ παραδέχεστε τὴν ἀδυναμία σας, ζητώντας ἀπογραφὴ, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχετε καὶ τὴ στοιχειώδη εὐαισθησία νὰ κάνετε περικοπὲς μετὰ ἀπὸ αὐτὴν. Ἡ λογική τοῦ ἴσου ποσοστοῦ περικοπῶν σὲ ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους δικαιώνει καὶ πάλι τὰ ὑψηλόμισθα κομματόσκυλα. **Π.Κ.**

Σχόλια πτερόεντα

Ἕνα βασικό, τὸ βασικότερο ἐργαλεῖο τῆς σημερινῆς κυβέρνησης στὴν προσπάθειά της γιὰ πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς εἶναι τὸ **ΣΔΟΕ**. Στὴν ὑπόλοιπη χώρα δὲν γνωρίζουμε τί συμβαίνει, ἀλλὰ στὴν δική μας Περιφέρεια ἡ κατάσταση τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας εἶναι τέτοια ποὺ βεβαιώνει ὅτι τίποτε τὸ σοβαρὸ δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθεῖ. Γιατί τί μπορεῖ νὰ κάνει μία ὑπηρεσία μὲ ἀποκαρδιωτικὴ ὑποστελέχωση, ποὺ τῆς λείπουν δεκάδες ἄτομα; Τί νὰ κάνουν 3-4 ὑπάλληλοι, ὅσο ἱκανοὶ καὶ νὰ εἶναι, ὅταν δὲν ἔχουν δίπλα τους εἰδικοὺς ἐπιστήμονες καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέσα στὴ διάθεσή τους; Ἢ μήπως μπορεῖ νὰ σωθεῖ ἡ κατάσταση μὲ ...ἀποσπασμένους νοσηλευτές; Ἂν λοιπὸν ἡ κυβέρνηση θέλει πράγματι ἕναν ἔλεγχο στὸ ἀπίστευτο τοπίο τῆς ἀγορᾶς, ἂς φροντίσει καὶ γιὰ κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴν ...ἀλλαγὴ τὸ ὀνόματος (ἦταν τὸ πρῶτο μέλημά τους!) τῆς ἁρμόδιας ὑπηρεσίας...

Διάβασα στὸ διαδικτυακὸ τρωκτικὸ (http://troktiko.blogspot.com/2010/06/blog-post_4559.html) τὴν μακροσκελὴ ἐπιστολὴ τοῦ **Γιώργου Ἀποστολόπουλου** πρὸς τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης. Ἐκεῖ ὁ παλιὸς φίλος, ποὺ διατηροῦσε στὴν Κομοτηνὴ μία μικρὴ ἑταιρεία φύλαξης (security) καὶ τώρα μένει σὲ καλύβα στὸ Δέλτα τοῦ Ἕβρου, ξεναγώντας τοὺς ἐπισκέπτες, περιγράφει τὴν προσωπική του περιπέτεια ποὺ δὲν εἶναι καὶ τόσο προσωπική, καθὼς ὅσα ἀναφέρει ὡς γεγονότα καὶ σκέψεις ἀφοροῦν ὅλον σχεδὸν τὸν ἐπαγγελματικὸ κόσμο τῆς περιοχῆς μας. Πόσος κόσμος ἄραγε ἔχει περάσει στὰ βουβά τη ἴδια φουρτούνα τῆς ἐξαπάτησης ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους, τῆς τελικῆς χρεωκοπίας, τῆς συνακόλουθης κοινωνικῆς ἀπομόνωσης; Καὶ πόσοι ἀκόμα ἀκολουθοῦν μὲ τὴν ἐπερχόμενη ὕφεση;

Ἡ ἔρευνα τοῦ ΙΓΜΕ γιὰ τὴν ἀνακάλυψη ἐκμεταλλεύσιμων κοιτασμάτων σπάνιων γαιῶν – "τὰ hi-tech μέταλλα τῆς Ἑλλάδας" – στὶς ἄμμους τῆς θαλάσσιας περιοχῆς τῆς ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης ἤδη δημιούργησε ἀντιδράσεις. Σύμφωνα μὲ τὸν Γεν. Διευθυντὴ τοῦ ΙΓΜΕ κ. Παπαβασιλείου, ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὸ ΙΓΜΕ θὰ ὑπέβαλε πρόταση γιὰ χρηματοδότηση ἀπὸ τὸ 4ο ΚΠΣ τῆς ὑποθαλάσσιας ἔρευνας στὴν ὑφαλοκρηπίδα τοῦ βορείου Αἰγαίου, σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀκτή, καὶ κοντὰ στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν Στρυμόνα, Νέστου καὶ Ἕβρου. Τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον ἐντοπίζεται μεταξὺ Καβάλας κι Ἀλεξανδρούπολης, ἡ δὲ ἀξία τῶν μετάλλων ὑπολογίζεται στὰ 125.000.000 $. Καθὼς ὅμως ἡ περιοχὴ αὐτὴ συμπίπτει μὲ 2 Ἐθνικὰ Πάρκα (Δ. Νέστου - Βιστωνίδας - Ἰσμαρίδας καὶ Δέλτα Ἕβρου), ἤδη ἐγείρονται ἀντιρρήσεις οἰκολογικοῦ τύπου, κυρίως λόγω τῆς περιεκτικότητας τῶν σπανίων γαιῶν σὲ ραδιενεργὰ στοιχεῖα (θόριο κ.ἄ.). Ἐπισημαίνεται δὲ χαρακτηριστικὰ πὼς μόνον ἡ Κίνα σήμερα ἐξορύσσει τὰ συγκεκριμένα μέταλλα. Ἐμεῖς δὲν γνωρίζουμε λεπτομέρειες, ὅμως καὶ οἱ περιβαλλοντικὲς ὀργανώσεις πρέπει νὰ ποῦνε ποιὰν ἀξιοποίηση τοῦ ὀρυκτοῦ μας πλούτου κρίνουν ἀσφαλή. Δὲν μπορεῖ κάθε ἐξορυκτική/μεταλλουργικὴ ἀπόπειρα νὰ συνοδεύεται ἀπὸ καταστροφολογία!

Μιὰ ξεχωριστὴ πρωτιά

Ὁ κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος καὶ βουλευτὴς Ροδόπης, Γιῶργος Πεταλωτής, στὶς 26 Ἰουνίου δέχθηκε στὸ πολιτικό του γραφεῖο καὶ συνεχάρη γιὰ τὴν ἐπιτυχία του τὸν 13χρονο Μανώλη Ἀλεξίου, ὁ ὁποῖος κατέκτησε τὴν πρώτη θέση στὸ Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Αὐτοάμυνας - Πολεμικῶν Τεχνῶν 2010, στὴν κατηγορία «Τεχνικὲς Αὐτοάμυνας».

Ἀμέσως μετὰ τὴ συνάντηση, ὁ Γιῶργος Πεταλωτὴς τόνισε πὼς εἶναι διπλᾶ σημαντικὸ τὸ ὅτι ὁ νεαρὸς αὐτὸς ἀθλητὴς προέρχεται ἀπὸ μία ὁμάδα ἰδιαίτερη, ὅπως συνηθίζεται νὰ ἀποκαλεῖται (τοὺς Ρομά), καὶ ἐπεσήμανε τὴ σπουδαιότητα τοῦ ρόλου τῆς οἰκογένειας ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται ὁ μικρὸς Μανώλης. Πράγματι, ὁ πατέρας του, Γιάννης Ἀλεξίου, παλιὸς μας φίλος καὶ σύντροφος, μὰ καὶ σπουδαῖος Ἕλληνας, ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἕνα φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ τὸν τσιγγάνικο οἰκισμὸ στὸ τέρμα Ἀδριανουπόλεως, καὶ χαιρόμαστε τόσο γιὰ τὸ γιό του ποὺ πρωτεύει ὅσο καὶ γιὰ τὸν Γιῶργο τὸν Πεταλωτὴ ποὺ ἀνέδειξε τὸ παράδειγμα τοῦ Μανώλη.

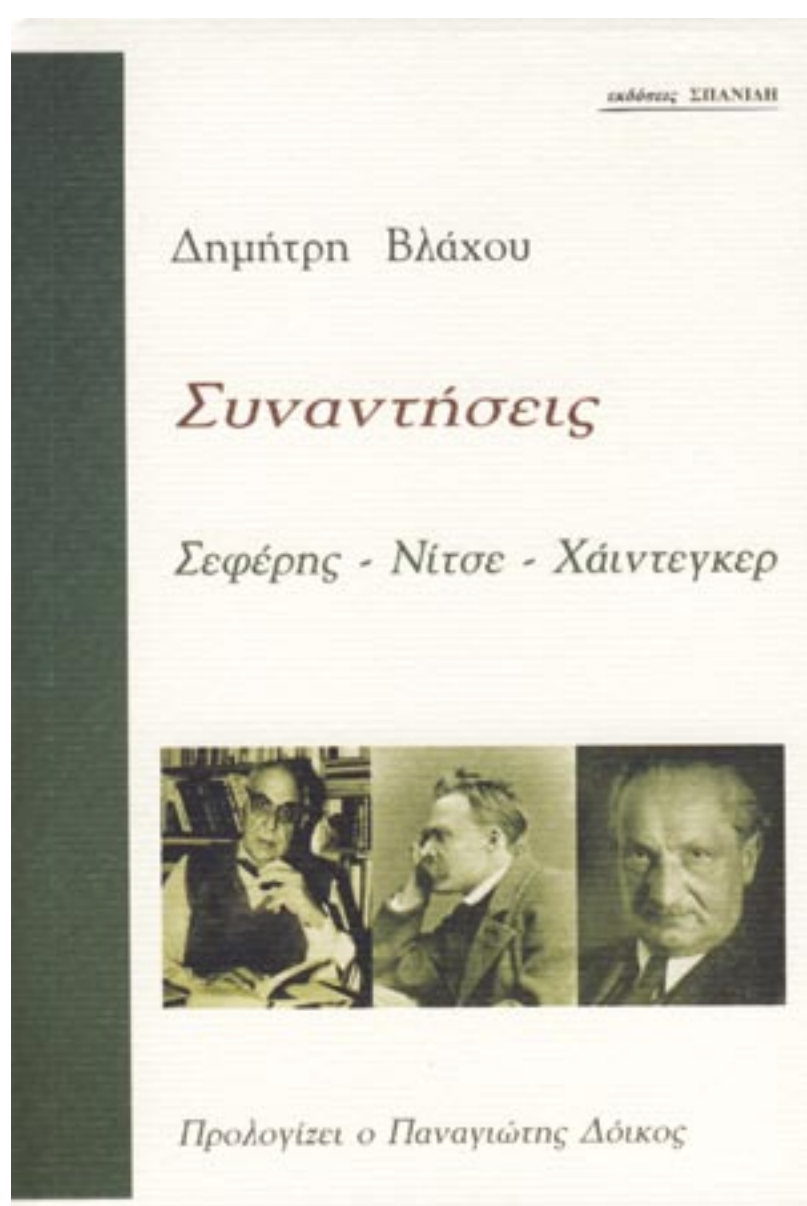

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλῶν & Πλάτωνος 11, Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Το Ορφανοτροφείο τής Πριγκήπου καί ο τουρκομουφτής

Στις 16-6-2010, στον Εχίνο της Ξάνθης έγινε ένα τουρνουά ποδοσφαίρου και ένας ...διαγωνισμός ανάγνωσης ποιημάτων, με διοργανωτή τον τουρκομουφτή Ξάνθης, τον Αχμέτ Μέτε. Από τον πρόστυχη ομιλία του τελευταίου δεν θα σχολιάσουμε ούτε την δουλικότητά του έναντι του "κυρίου Προξένου", που φυσκά ήταν παρών, ούτε την "πούστικη" καλλιέργεια του φανατισμού ("*οι του ΛΑΟΣ θέλουν να μας κάνουν να μοιάσουμε σαν τις καμπάνες των εκκλησιών, να μας κουνάνε όπου θέλουν*"), ούτε τα φασιστικά ξερατά από μικροφώνου (κάποια στιγμή ούρλιαξε "*εμείς είμαστε η τουρκική μειονότητα της Δυτικής Θράκης, υπάρχει κάποιος που να ισχυρίζεται κάτι διαφορετικό από αυτό;;;*" για να δεχθεί χειροκροτήματα), ούτε τα γνωστά ψέμματα για τα μειονοτικά "προβλήματα", ούτε τις άμεσες απειλές προς τους συνειδητούς Πομάκους (*"αν υπάρχουν κάποιοι που θέλουν να πουλήσουν τους Τουρκομουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης για χάρη των συμφερόντων τους, θα πρέπει να ξέρουν πως εμάς, τους 150.000 Τούρκους, θα μας βρούν απέναντι τους!*"). Όλα τούτα τα έχουμε πια συνηθίσει και δεν κάνουν εντύπωση πια σε κανέναν, τουλάχιστον μεταξύ τών αναγνωστών του "Αντιφωνητή" που ξέρουν το ποιόν του συγκεκριμένου ατόμου μα και των άλλων ενεργούμενων της Άγκυρας στη Θράκη.

Θα προσπαθήσουμε σήμερα μόνο να σχολιάσουμε, με τον κοσμιότερο δυνατό τρόπο την κάτωθι αναφορά του λεγάμενου: "*...Μου τηλεφώνησαν από το ραδιόφωνο του TRT και μου είπαν πως η Ε.Ε. ζητάει να αποδώσουμε το ορφανοτροφείο που υπήρχε στην Πρίγκηπο στο Πατριαρχείο και μάλιστα αμέσως να ανοίξει. Μου είπαν "κ. μουφτή ποια είναι η γνώμη σας για αυτό;". Τους είπα πως ανατρίχιασα και είπα: "Για ποια Ε.Ε. μου μιλάτε; Τη στιγμή που τα ορφανά μας γυρνάνε στους δρόμους, τη στιγμή που δεν έχουμε ένα γηροκομείο για τις ανάγκες των ηλικιωμένων μας, τη στιγμή που έχουν αρπάξει τα σχολεία από τα χέρια μας, τη στιγμή που δεν μας επιτρέπουν να επισκευάσουμε τα τζαμιά μας, που οι μουφτείες μας είναι υπό κατοχή, που οι βακουφικές επιτροπές είναι υπό κατοχή, για ποιο ορφανοτροφείο μου μιλάτε;*"

Τι έχουμε λοιπόν εδώ; Τη νέα τακτική του τουρκισμού σε σχέση με την ...αμοιβαιότητα Πόλης - Θράκης! Αυτό το αποκορύφωμα του θράσσους που δεν βρίσκει έναν σοβαρό αντίλογο - μια ροχάλα στα μούτρα, ας πούμε. Ανατριχιάζουν τα τουρκοειδή κνώδαλα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου, αυτή τη δωρεά του Γ. Ζαρίφη, που πρέπει να το αποδώσουν πάλι στους νόμιμους ιδιοκτήτες του. Όμως ο Μέτε πάει και παρακάτω: "Για ποιο ορφανοτροφείο" του μιλάνε, όταν τα δικά τους ορφανά "γυρνάνε στους δρόμους"; Να σου πούμε λοιπόν εμείς από τον "Αντιφωνητή" για ποιο ορφανοτροφείο μιλάμε, ώστε να μην είσαι τόσο αστοιχείωτος, τόσο Τούρκος: Μιλάμε για το Ορφανοτροφείο που στις αρχές του 20ου αιώνα μάζευε και νοσήλευε χιλιάδες ελληνόπουλα, που οι γονείς τους σφαγιάστηκαν από τους ανθρωπόμορφους βασιβουζούκους που εσύ καμαρώνεις να θεωρείς προγόνους σου. Παιδιά που ορφάνεψαν από την Ανατολική Θράκη ώς τον Πόντο και ήρθαν εδώ και βρήκαν αποκούμπι, σακατεμένοι, ανήλικοι ικέτες, με τρόμο και τράχωμα στα μάτια, χτυπημένα από την ελεεινή φυλή που βρώμισε την Μικρασιατική γη και την ιστορία του ανθρωπίνου γένους. Κατάλαβες τώρα για ποιο ορφανοτροφείο μιλάμε; Όταν θα υπάρξει ΕΝΑ τέτοιο ορφανό "στα χωριά σου", τότε θα μπορείς, αφού πλύνεις το στόμα σου, να μιλήσεις για το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου.

"Ποίηση"...

Δώστε βάση στο κάτωθι νοσταλγικό ποίημα που βάλανε τα κοριτσάκια - νικήτρια ήταν μία τσιγγανοπούλα από το Γκαζχανέ της Ξάνθης - να απαγγείλουν στη γιορτή που έγινε στον Εχίνο (εντός Ελλάδος, δηλ.) κι όπου πάλι μόνον ο "Αντιφωνητής" ήταν παρών από τα πλειονοτικά ΜΜΕ:

ΙΣΤΑΝΜΠΟΥΛ

Εεε Ιστάνμπουλ
Είσαι στο τριαντάφυλο που μύρισε
ο Πορθητής Σουλτάνος Μεμέτ
Επί αιώνες βρίσκεσαι στις καρδιές,
στα τραγούδια, στην γλώσσα,
είσαι στο χέρι που δείχνει τον Προφήτη
Χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους για να σμίξουν μαζί σου
Είσαι η όμορφη των όμορφων,
αγαπημένη μου Ιστάνμπουλ

Σαν άλλος Ουλουμπατλί, η καρδιά ακουμπά στα τείχη*
Τρόπαια από την Μεδίνα,
μπουμπούκια τριαντάφυλλα στο Εγιούπ
Με τα φώτα του Ακσεμετίν,
σηκώθηκαν τα μυστικά πέπλα
Μπες στο νόημα, βρες την ψυχή σου εκεί
Οι άγιοι περιμένουν, τα χώματα σου Ιστάνμπουλ

Πάνω από τους επτά σου λόφους,
βλέποντας τον κόσμο
Λεπτές λεπτές υψώνονται, τα πέτρινα μολύβια του Σινάν
Στο στόμα σου γεύτηκα σαν ποίημα την γλώσσα μου
Οι χαράκτες δούλεψαν, δεν μπορείς να σβηστείς να είσαι σίγουρη
Του μάστορα Γιαχγιά Κεμάλ, η αγάπη είσαι, αγία Ιστάνμπουλ.

Ο χρόνος είναι γαλάζιο νερό, από το Βόσπορο στάζει παρελθόν
Λαμπαδιάζουν οι φλόγες καθώς ο ήλιος βουλιάζει στο Σκούταρι
Διαβάζεται από τους τρούλους, στο πρόσωπο σου εκείνη η ιεροπρέπεια
Το Εμιργκάν πράσινο σμαράγδι, σιωπηλό τριαντάφυλο του Γκιούλχανε

Είσαι των καρδιών μας ο σουλτάνος, η πόλη των σουλτάνων, Ιστάνμπουλ.

**** Πρόκειται για τον Οθωμανό εκείνον που, κατά την τουρκική παράδοση, ανέβηκε πρώτος στα τείχη τής Πόλης το 1453. Αυτό θα πει να έχεις ...πρότυπα στην ελληνική Θράκη του 21ου αιώνα!***

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΟΥΛΑ!!!

Γιά ὅποιον εἶχε ἀμφιβολίες σχετικά μέ τόν τρόπο πού ἐκτουρκίζεται ἡ μειονότητα (πρῶτα γλωσσικά καί ὕστερα συνειδησιακά), προσφέρουμε σήμερα ἕνα πειστικό, επίσημο ντοκουμέντο πού τεκμηριώνει μέ τόν πιό ἀναμφίλεκτο τρόπο ὅσα ἐπί χρόνια λέμε στόν «Ἀντιφωνητή».

Πρόκειται γιά τό κατάπτυστο ψήφισμα του Δήμου Μύκης, τής 8ης Ιουνίου 2010, στό οποίο ομόφωνα καταγγέλεται τό ...πομακόφωνο δελτίο ειδήσεων του τοπικού "Καναλιού 6"! Οι δημοτικοί σύμβουλοι χαρακτηρίζουν την πρωτοβουλία του **Σεμπαεδίν Καραχότζα** "***πράξη πού στρέφεται κατά τής μειονότητας***" (!!!) καί, απευθυνόμενοι στο Κανάλι τού ζητούν νά ...εκπέμπει

ΨΗΦΙΣΜΑ

δελτίο στήν τουρκική γλώσσα!!!

Έχουμε λοιπόν εδώ έναν Δήμο 100% πομάκικο, όπου η μητρική γλώσσα των κατοίκων θεωρείται επικίνδυνη καί αποβλητέα, η δε χρήση της, ακόμη και σε ιδιωτικό μέσο, προκαλεί τις άναρθρες κραυγές των τοπικών αρχόντων!

Φανταστείτε τί μείζον πρόβλημα τούς δημιουργεί η χρήση τής πομακικής, ακόμα καί στά πλαίσια μιάς προσπάθειας ιδιωτικής, καί τί θά μπορούσε νά επιτευχθεί αν υπήρχε μία σοβαρή πολιτική από την πλευρά της πολιτείας. Καί μετά σού λένε οι πουλημένοι ελληνόφωνοι πως τό θέμα έχει λήξει, ότι η πομακική έχει χάσει τό παιχνίδι καί άλλες τέτοιες προφάσεις εν αμαρτίαις. Μπορούμε και τώρα νά γυρίσουμε τό κλίμα, το απέδειξε ο γενναίος Καραχότζα μέ τόν προσωπικό του αγώνα. Τό θέμα είναι, πολιτική βούληση υπάρχει; Ή - έστω - συμπαραστάτες του Σεμπαεδίν θα υπάρξουν;

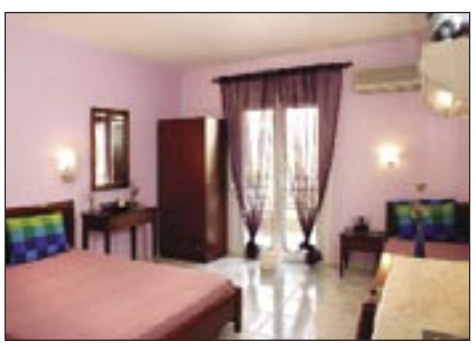

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΙΚΗ **ΣΙΘΩΝΙΑ**

ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάρτη Χαλκιδικῆς

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

karaiskk@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

ΕΔΩ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

► Ξεκινάμε, καλοί και απονήρευτοι συμπολίτες μου με μια μικρή ιστοριούλα. Πριν δύο χρόνια, αν θυμάστε, υλοποιήθηκε μια πολύ καλή ιδέα της Ομοσπονδίας Κυνηγετικών Συλλόγων Αν. Μακεδονίας και Θράκης για ετήσια διοργάνωση «φεστιβάλ κυνηγιού» στο Μέγα Δέρειο. Στα εγκαίνιά της δόθηκαν πολλές υποσχέσεις για το διαχρονικό του θεσμού. Την πρώτη χρονιά σημείωσε επιτυχία από πλευράς διοργάνωσης και προσέλευσης κόσμου - εκθετών αλλά αποτυχία στην έντεχνα κεκαλυμμένη αποσιώπηση της πομακικής ταυτότητας του χώρου και της παρουσίασης των ιδιαιτεροτήτων τους (κουζίνα, μουσική, λαογραφία κλπ). Αντιθέτως μάλιστα, «καπελώθηκε» από τους περίσσιους τουρκόφρονες (τι πρωτότυπο...) αφού είχε και βραδιά ελληνοτουρκικής μουσικής (;!). Γράψαμε τότε τα μπινελίκια μας. Τη δεύτερη φορά (πέρυσι) πήγε πολύ καλύτερα και από άποψη προσελεύσεως κόσμου αλλά και από άποψη απουσίας «τουρκοκαπελώματος» διότι δεν έγιναν τουρκοφιέστες, τουρκοαναφορές κλπ. Αντιθέτως δόθηκε βάση στη θρακιώτικη μουσική και στο τοπικό πομακικό χρώμα της περιοχής. Σκάσαν από το κακό τους οι τουρκοπράκτορες (μη τους κόψουν και κάνα μισθό ως ανίκανους). Επιτέλους, είπαμε, πως ξύπνησαν οι τοπικοί φορείς για τα αυτονόητα. Αμ δε! Φέτος μετακινείται για τον ...Άρδα! Θές η «πίεση» των βορειοεβριτών για «αρπαγή» της επιτυχημένης εκδήλωσης; Θες το ξεβόλεμα κάποιων (δήθεν) κυνηγών που αναγκάζονταν να πηγαίνουν στα βουνά και στα λαγκάδια για μια έκθεση ενώ θα μπορούσε να γίνει κάπου πιο «βατά» (και πιο κοντά στη Βουλγαρία - Βουλγάρες...); Θες πως τους ξέχεσε το Προξενείο για την περσινή τους «παράλειψη»; Θες η αποφυγή του «δυναμιτισμού» της αρμονικής ομηρείας των μειονοτικών της περιοχής; Θες η κυρα Μπιρμπίλαινα να είχε άλλους λόγους; Δεν γνωρίζω. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι σ'αυτόν τον τόπο πάντα για άλλα πράγματα ξεκινούμε και πάντα αλλού καταλήγουμε…

► Αν και δεν γνωρίζω τίποτα για τον τοπικό Σύλλογο «Εθελοντισμός» θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην αναφερθώ στην εύστοχη δράση του για δεντροφυτεύσεις στα πέριξ της πόλεως με εθελοντές παιδιά από όλην την Ελλάδα αλλά και ομογενείς του εξωτερικού με καταγωγή από την ευρύτερη περιοχή της Θράκης. Εύγλωττος ο τίτλος του Ιδρύματος (που ανέλαβε να διεκπεραιώσει την διοργάνωση) «Φύτεψε τις ρίζες σου στην Ελλάδα». Μπράβο και στους διάφορους άλλους τοπικούς Συλλόγους για την συνεπικουρία τους (Καππαδόκες, ΑΜΕΑ, Πλατανοτοπίτες κλπ). Τέτοιες δράσεις μας αφυπνίζουν περιβαλλοντικά, κοινωνικά αλλά και εθνικά αφού «φυτεύουμε» κυριολεκτικά «τις ρίζες μας» στην γενέτειρά μας.

► Μας εξέπληξε θετικά ο Δεσπότης μας για ακόμη μια φορά (όχι, το ορκίζομαι πως δεν είμαι «διαπλεκόμενος» με την Μητρόπολη, ούτε έμμισθος). Ούτε λίγο ούτε πολύ έκανε έμμεση αναφορά για τον χωρισμό Εκκλησίας - Κράτους διότι δηλώνει «απογοητευμένος από την στάση της Πολιτείας σε θέματα όπως η καύση των νεκρών, ο Όρκος, η απομάκρυνση των Συμβόλων της Πίστεως» κλπ. Λέει χαρακτηριστικά ο Δέσποτας «το Κράτος μας όταν συστάθηκε και θέλησε να οργανωθεί προκειμένου να μετατρέψει τους επαναστατημένους ραγιάδες σε Έλληνες πολίτες, πήρε τα ιερά μας σύμβολα, πήρε το ιεροτελεστικό της Εκκλησίας μας, πήρε την Ορθόδοξη θεολογία μας και όλα αυτά τα έπλεξε με την καθημερινότητα της Διοικήσεως και με την επισημότητα του Πρωτοκόλλου του, με στόχο το «στήσιμο» της υπολήψεως των Θεσμών του». Και κατόπιν κάνει έμμεση νύξη για χωρισμό Εκκλησίας – Κράτους αφού η αχαριστία μας και η αγνωμοσύνη μας οδηγεί σε επικίνδυνες στράτες. Παρότι λυσσαλέα αντίθετος με τον παραπάνω διαχωρισμό, για μυριάδες λόγους, δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω και να μην δικαιολογήσω τους λόγους και την πικρία που ανάγκασαν τον Μητροπολίτη να καταθέσει αυτήν την πρόταση.

► ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ: Με αφορμή τις διαδικασίες του ΠΑΣΟΚ για την ανάδειξη υποψηφίων Περιφερειαρχών - Δημάρχων, δήλωσε ο νομάρχης μας Ν. Ζαμπουνίδης: «*Δεν επιθυμώ να συμμετέχω αυτήν την περίοδο σε αυτό που λέγεται δημόσιος βίος*»!!! Ε όχι, θα το σχολιάσω!

Α. όταν λες «αυτήν την περίοδο» μου ακούγεται σαν απειλή πως θα υπάρξει άλλη περίοδος που θα θελήσεις να συμμετάσχεις…
Β. η αποστροφική - υπεροπτική αναφορά «σε αυτό που λέγεται δημόσιος βίος» σας θυμίζω, κ. Νομάρχα, πως σας έζησε μέχρι σήμερα και σας έκανε γνωστό και σε άλλους ανθρώπους, πέραν των συγγενικών σας προσώπων, όπως ίσχυε πρωτύτερα. Δεν είναι και πολλοί οι άνθρωποι που περάσανε τα -ήντα (και ζωή χαρισάμενη) χωρίς ένα ένσημο!
Γ. μα γιατί μας το κάνετε αυτό; Πού είναι το όραμά σας; η θέλησή σας για προσφορά; Η πηγαία χαρά της υλοποιήσεως των στόχων σας; Άλλωστε δεν συμπληρώσατε ακόμη ούτε 60 χρόνια αναμασήματος «οραμάτων», δεν βλέπετε που οι ίδιοι και οι ίδιοι μονοπωλούν τις «φρέσκες» ιδέες και τις «νέες» προτάσεις για το μέλλον μας;

► Εντάξει, στην αρχή το πήραμε για πλάκα, αλλά όσο πάει και το χοντραίνουν. Όταν πρό ημερών διαβάσαμε τον επικήδειο ενός …σκύλου (στα σοβαρά) στον τοπικό Τύπο, γελάσαμε (τι Μέγα Αλέξανδρο, τι Φάρο, τι Απόλλωνα τον αποκάλεσε τον ψόφιο σκύλο...). Όμως στις 26 του Ιούνη κανονίστηκε από ευαισθητοποιημένους φιλόζωους να τελέσουν κάτι σαν μνημόσυνο (έξω από το Δημαρχείο) για όλους τους αδικοχαμένους από φόλα σκύλους. Καλέσαν τους συμπολίτες μας να φορέσουν μαύρα (!) και να προσέλθουν με μιά φωτογραφία (σκύλου), ένα κερί και μια προσευχή στην συγκεκριμένη διαμαρτυρία. Δηλαδή τέλεσαν το χρέος τους απέναντι στους ανθρώπους, στην οικογένειά τους, στην Χώρα τους και στην Κοινωνία και πιάστηκαν με τους σκύλους; (Άσε που αν είσαι εντάξει με τους συνανθρώπους σου, αυτό από μόνο του αποτελεί εχέγγυο πως θα είσαι εντάξει και απέναντι στα ζώα). Δεν γνωρίζω αν παρευρέθηκε και η Μάρθα Βούρτση ως μοιρολογίστρα…

► Φραγκάτοι, μεγαλόψυχοι και χουβαρντάδες φίλοι μου. Τέρμα οι έννοιες για το πού θα κρύψετε τα λεφτά σας, τέρμα η αγωνία σας για την επικίνδυνα «εθνικιστική» μας οικονομία, τέρμα και η έχθρα μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας. Έρχεται (οσονούπω) η νέα Ελληνοτουρκική τράπεζα «aegean business bank». Η απόφαση ελήφθη πρό ολίγων ημερών, κατά την διάρκεια του οικονομικού φόρουμ της Ανδριανούπολης. Αφού διαλύθηκαν ΟΛΕΣ οι μεταξύ μας σκιές σε ΟΛΟΥΣ τους τομείς και αφού δεν υπάρχει κανένα ανοικτό θέμα μεταξύ μας από το παρελθόν-παρόν-μέλλον, ωρίμασαν πλέον οι συνθήκες για την γένεση της Ε/Τ Τράπεζας. Δεν θέλω κακόβουλες σκέψεις για το ποιός θα είναι ο κερδισμένος στην προκειμένη περίπτωση. Πάντως τα σχέδια μιλούν για 26 υποκαταστήματα ένθεν και ένθεν με 360 υπαλλήλους συνολικά. Έπεται η συνένωση των Υπουργείων Πολιτισμού (θα ήταν άδικο για δύο λαούς με κοινές καταβολές [Όμηρος-Ομέρ, Θεοδωράκης-Λιβανελί, Ρουβάς-Κουτ, Κολοκοτρώνης-Δράμαλης] να μην ενώσουν και τα Υπουργεία τους αφού προτίθενται να ενώσουν τις τσέπες τους). Ζήτω η νησίδα της φιλίας!!! (αυτή κολλάει παντού)

Σ.Γ.

Οι Ορεστιαδίτικες ρίζες

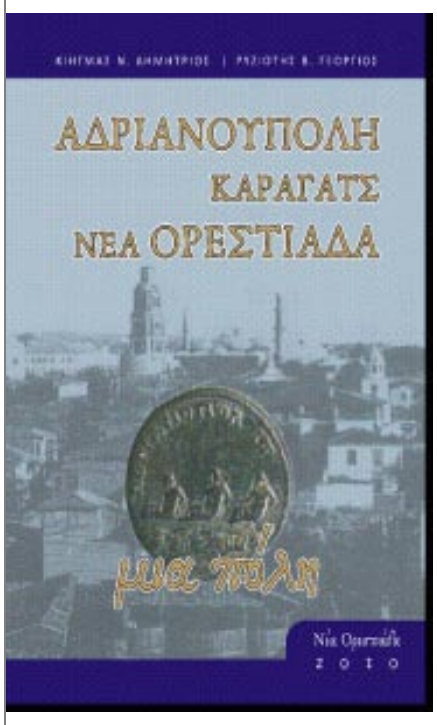

Η παρουσίαση του βιβλίου των **Δημήτρη Κιηγμά** και **Γιώργου Ρυζιώτη** «***Αδριανούπολη-Κάραγατς- Νέα Ορεστιάδα, μία πόλη***» (20/6/2010, ξενοδοχείο Grecotel Εγνατία), στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Νομαρχίας Έβρου «Τρένο του Πολιτισμού», ήταν ένα σημαντικό γεγονός για τον Έβρο και την συντήρηση της αυτοσυνειδησίας των κατοίκων του.
Το βιβλίο παρουσίασαν οι συγγραφείς και ο δρ. Φάνης Μαλκίδης, ενώ την εκδήλωση συντόνισε ο δημοσιογράφος Δημήτρης Κολλιός. Η εκδήλωση ξεκίνησε με το χαιρετισμό και τα συγχαρητήρια του Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθίμου, ενώ χαιρετισμό απηύθυναν ο αντινομάρχης Έβρου Μ. Κογιουμτζής και οι πρόεδροι των Συλλόγων Ορεστιαδιτών Αλεξανδρούπολης (κα Μουρούκη) και Φίλων της Αδριανούπολης (κα Αστρίδου).
Η πολύχρονη έρευνα και ενασχόληση των συγγραφέων με την ιστορία του τόπου γέννησε την ανάγκη να γραφεί ένα βιβλίο που να περιλαμβάνει οργανωμένα όλα εκείνα τα στοιχεία που καταδεικνύουν την ιστορική συνέχεια των κατοίκων της Νέας Ορεστιάδας. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου γίνεται καταρχάς μια προσπάθεια να αναδειχτεί η σημαντικότητα της Θράκης για όλον τον Ελληνισμό και τους γειτονικούς λαούς, και στη συνέχεια να γίνει φανερή η ιστορική και πολιτιστική καταγωγή των κατοίκων της Νέας Ορεστιάδας από το Καραγάτς, την Αδριανούπολη, τα υπόλοιπα προάστιά της, αλλά και τα άλλα χωριά της ευρύτερης περιοχής και ακτινοβολίας της...»
Ο κόσμος που κατέκλυσε την αίθουσα για την παρουσίαση του βιβλίου έδειξε ότι πράγματι το έργο των δύο συγγραφέων ήρθε να καλύψει μία υπαρκτή ανάγκη κι ένα σημαντικό κενό. Αν μάλιστα έλειπε από την εκδήλωση και η (επιβεβλημένη πλέον;) παρουσία ενός σεσημασμένου τουρκόφιλου, που σχεδόν επαγγελματικά πλέον προωθεί στον Έβρο ό,τι φέρει πάνω του την ημισέληνο, όλα θα ήταν απολύτως άψογα...

Προξενείο κατά Στέητ Ντηπάρτμεντ

Δυό προξενικά σωματεία, ο "Μειονοτικός Εκπαιδευτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Χίλια" και το "Ίδρυμα διαφύλαξης του Τεκκέ του Σαίντ Αλή Σουλτάν", αντέδρασαν στην αμερικανική έκθεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για την Ελλάδα Στην αναφορά του αμερικανικού ΥΠΕΞ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα (11/3/10), βρίσκουν "αβάσιμους ισχυρισμούς" πως στην περιοχή υπάρχουν διενέξεις αλεβιτών-σουνιτών, και πως οι σουννίτες επεμβαίνουν στις παραδοσιακές εκδηλώσεις των αλεβιτών.
Ο πολιτιστικός Σύλλογος Χίλια και το ίδρυμα διαφύλαξης του Τεκκέ του Σαίντ Αλή Σουλτάν λένε πως έστειλαν τη δέουσα απάντηση κι ότι αυτή η αναφορά ίσως εμφανίστηκε από άτομα που θέλουν να ζημιώσουν τη συνεργασία, τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη ανάμεσα σε αλεβίτες και σουνίτες. Η κοινή τους απάντηη λοιπόν γράφει: "Δεν πρέπει να ξεχνιέται πως στη Δυτική Θράκη κατά μήκος της ιστορίας αλεβίτες και σουννίτες πάντα γιορτάζαμε μαζί τα έθιμα, τις παραδόσεις, τις γιορτές και τα φεστιβάλ μας. Μαζί αγωνιζόμαστε για να τα διατηρήσουμε. Ζητάμε να ζούμε ανθρώπινα χωρίς διαχωρισμούς σε δόγματα, θρησκείες, γλώσσα και φυλή. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να μας διαιρεί και οι προσπάθειες για αυτό θα αποβούνε μάταιες".
Κι αφού ρε παληκάρια ήσασταν σε όλα μαζί, τι διαφορά είχαν αλεβίτες και σουνίτες; Το ...όνομα;

Το Σάββατο, 26 Ιουνίου 2010, το Υπουργείο Παιδείας διοργάνωσε στην Κομοτηνή (νομαρχία Ροδόπης) ημερίδα με θέμα «Η Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης: Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον».

Η Ε.Π.Α.Θ. στά παζάρια, μά γιά τήν "ταμπακιέρα" ...τσιμουδιά!

Εισηγητές στην ημερίδα ήταν όλοι οι μουσουλμάνοι νυν και πρώην βουλευτές, πρόεδροι διδασκαλικών και μη μειονοτικών σωματείων, ο Γ. Καμίνης, από τον Συνήγορο του Πολίτη, ο Κ. Παπαϊωάννου της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο διευθυντής της ΕΠΑΘ Αναστάσιος Μολοχίδης, πανεπιστημιακοί όπως ο κ. Γεώργιος Τσιάκαλος (ΑΠΘ) και η κ. Παρασκευή Κουφάκη (ΔΠΘ).

Στην ασφυκτικά γεμάτη (από μειονοτικούς) αίθουσα ήταν επίσης η γ.γ. της Περιφέρειας Θ. Κόκλα, υπηρεσιακοί παράγοντες εμπλεκόμενοι με την μειονοτική εκπαίδευση, διάφοροι πράκτορες της Άγκυρας με δημοσιογραφική ταυτότητα ή χωρίς κτλ. Τι ζήτησε η Άγκυρα δια των ανδρεικέλων της; Τον πλήρη έλεγχο της εκπαίδευσης των δασκάλων, είτε με νέα Ακαδημία στη Θράκη, όπου η ελληνική και η τουρκική γλώσσα θα είναι ισόκυρες και τα βιβλία, τα σεμινάρια κτλ θα έρχονται εξ ανατολών, είτε με μετεξέλιξη της ΕΠΑΘ στην ίδια κατεύθυνση. Ήμασταν όμως κι εμείς, έστω 4-5 εξ ημών, κι όπως πάντα ανακατέψαμε τα πράγματα που είχαν ετοιμάσει οι διοργανωτές και οι Τούρκοι. Αρχικά μοιράσαμε φυλλάδια με τις θέσεις της Ανεξάρτητης Εκπαιδευτικής Συνεργασίας ν. Ροδόπης, με το κείμενο που ακολουθεί στο τέλος του άρθρου αυτού. Κάναμε δηλώσεις στα τοπικά ΜΜΕ που ήταν παρόντα, στο ίδιο μήκος κύματος (φουρτούνα και βάλε...). Στη φάση του διαλόγου δώσαμε το "παρών" με δύο παρεμβάσεις και προγκήξαμε όποιον χρειάστηκε. Σημαντικότατη η παρουσία του **Χάρη Κουσινίδη**, προέδρου της Β' ΕΛΜΕ Έβρου μαζί μας. Ακολουθεί το κείμενο που διανείμαμε:

ΑΛΛΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ, ΑΛΛΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ!

Καταγγέλουμε με τον κατηγορηματικότερο τρόπο την σημερινή ψευδοεκπαιδευτική ημερίδα που διυλίζει τον τουρκόφωνο κώνωπα και καταπίνει την κάμηλο της μειονοτικής απαιδευσίας. Ως Έλληνες εκπαιδευτικοί νιώθουμε ντροπή για την τακτική αυτή του Υπουργείου (μη εθνικής) Παιδείας, το οποίο έρχεται να πολιτικοποιήσει και να μεταθέσει ένα ζήτημα της ευθύνης της ελληνικής Πολιτείας, σε διακύβευμα ισορροπιών με "εκπροσώπους" που οι προτεραιότητές τους βρίσκονται σε άλλους χώρους - ίσως και σε άλλες ...χώρες.

Η ίδρυση και λειτουργία της Ε.Π.Α.Θ. δεν μπορεί να θεωρείται έξω από το όλο πλαίσιο της μειονοτικής Εκπαίδευσης. Η Χούντα που υπέγραψε τα Μορφωτικά Πρωτόκολλα του 1968, και τα οποία εξακολουθούν να διέπουν κάθε λεπτομέρεια στα μειονοτικά σχολεία, ίδρυσε και την Παιδαγωγική Ακαδημία που θα στελέχωνε τα σχολεία αυτά. Αν λοιπόν έχουμε κάτι το αντιδημοκρατικό να καταλογίσουμε στην ΕΠΑΘ, πόσα μάλλον δικαιούμαστε να πούμε για το σύνολο της μειονοτικής εκπαίδευσης, της οποίας μάλιστα τα τραγικά αποτελέσματα είναι ορατά σε κάθε εκπαιδευτικό που έρχεται σε επαφή με το θέμα.

Άλλωστε δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να αντιληφθεί τη λογική της λειτουργίας των μειονοτικών σχολείων. Είναι σχολεία της λογικής του γκέττο, έτσι όπως φαινόταν ίσως λογικό στα 1923, όταν υπεγράφη η Συνθήκη της Λωζάνης, κι όταν η οθωμανική λογική των μιλέτ ήταν ακόμη νωπή. Το γκέττο βεβαίως σήμερα υπάρχει, δεν το δημιουργεί η εκπαίδευση, αλλά υποτίθεται ότι αυτή καλείται να το σπάσει. Ρωτάμε κάθε υπεύθυνο, σε ποιαν άλλη χώρα διδάσκονται τα μισά μαθήματα σε διαφορετική γλώσσα από την επίσημη; Πού είναι η ρητή δέσμευση της Ελλάδος για διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στους Πομάκους και στους Ρομά;

Καθώς ξεκινάει μία ακόμη φάση του χρυσοπληρωμένου Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων (ΠΕΜ) της ομάδας Φραγκουδάκη - Δραγώνα, πρέπει επιτέλους να ειπωθεί ξεκάθαρα ότι ήταν σχεδόν μηδενικού αποτελέσματος. Ότι όπως και είκοσι χρόνια πριν, έτσι και σήμερα τα παιδιά πάνε στο δημόσιο γυμνάσιο από το μειονοτικό σχολείο, γνωρίζοντας ελάχιστα ελληνικά έως και καθόλου (για γνώσεις δεν το συζητάμε καν!). Η δε μεταστροφή των παιδιών αυτών στην δημόσια παιδεία, που παρουσιάζεται ως αποτέλεσμα του ΠΕΜ, είναι αποτέλεσμα αποκλειστικά και μόνο της ποσόσωσης (δηλ. της εισαγωγής με το ζόρι) στα ελληνικά ΑΕΙ.

Καταγγέλλουμε όλους όσους εγείρουν θέμα Ε.Π.Α.Θ., δίνοντας παράλληλα "γραμμή" στον μουσουλμανικό πληθυσμό για τη μειονοτική εκπαίδευση, για ξεδιάντροπή υποκρισία και για εξωεκπαιδευτική στόχευση που αδιαφορεί για την προσαρμογή των μουσολμανοπαίδων στην ελληνική κοινωνία. Δεν μπορεί κανείς να ζεί αυτήν τήν κατάσταση της τραγικής αμορφωσιάς και να εστιάζει στο ποιός ελέγχει την παραγωγή των εκπαιδευτικών της και ποιός θα τους στείλει για ...σεμινάρια στην Τουρκία!

Κατάργηση της ΕΠΑΘ, μαζί και των μειονοτικών σχολείων, με καταγγελία των διμερών συμφωνιών ΤΩΡΑ!

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ Ν. ΡΟΔΟΠΗΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

Για να είμαστε ρεαλιστές, ο κυριότερος λόγος που γέννησε την ιδέα (του αείμνηστου Νίκου Γρηγοριάδη) για την κατασκευή του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη ήταν το πρόβλημα των Στενών του Βοσπόρου.

Τα Στενά του Βοσπόρου και των Δαρδανελίων είναι η θαλάσσια έξοδος της Μαύρης Θάλασσας και φυσικά του πετρελαίου από τις πλούσιες πετρελαιοπηγές των χωρών της Ευρασίας.

Από τα Στενά το 1995 πέρασαν 4284 δεξαμενόπλοια και το 2007 πέρασαν 10.054. Υπήρξε δηλαδή μια αύξηση της τάξης του 134% και η αυξητική τάση συνεχίζεται με τις εξαγωγές του Καζακστάν και του Αζερμπαϊτζάν.

Τα Στενά των Δαρδανελίων έχουν μήκος 70 χιλιόμετρα και πλάτος 1300 – 2000 μέτρα. Τα Στενά του Βοσπόρου έχουν μήκος 31 χιλιόμετρα και πλάτος 770 – 1500 μέτρα. Έχουν ιδιαίτερη σημασία στην ναυσιπλοΐα καθώς τα πλοία που διέρχονται από αυτά πρέπει να αλλάξουν 12 φορές πορεία με στροφές που φθάνουν μέχρι και τις 80 μοίρες.

Η Τουρκία, το 1993, επικαλούμενη λόγους ασφαλείας της ναυσιπλοΐας ανακοίνωνε ότι από 1-1-1994, θα εφάρμοζε – όπως και έκανε – ειδικό αυστηρό Κανονισμό (Marmara Traffic Regulations) για τη διέλευση των δεξαμενόπλοιων από τον Βόσπορο.

Τότε, μετά από έντονες διαμαρτυρίες των χωρών της Μαύρης Θάλασσας και άλλων θιγομένων κρατών όπως της Ελλάδας (λόγω της Ναυτιλίας της) και της Ρωσίας (λόγω των πετρελαίων της), παρενέβη ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός ΙΜΟ (International Maritime Organization). Έτσι, το 1998, η Τουρκία εξέδωσε νέον Κανονισμό με ελαστικότερες διατάξεις (Marmara Traffic Regulations Revised Version)

Πολιτικοί αναλυτές τότε εκτίμησαν ότι η συγκεκριμένη στάση της Τουρκίας για τα Στενά είχε σκοπό να επιταχυνθούν - όπως και έγινε - οι διαδικασίες για τον πετρελαιαγωγό Μπακού - Τσεϊχάν ο οποίος σχεδιάστηκε το 1992, οι πρώτες υπογραφές τέθηκαν το 1993, άρχισε να κατασκευάζεται το 2002 και άρχισε να λειτουργεί τον Μάιο του 2006.

Σήμερα η Τουρκία, εκμεταλλευόμενη το διαφαινόμενο ναυάγιο του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, θέτει και πάλι το πρόβλημα των Στενών του Βοσπόρου για να εκμεταλλευτεί, προφανώς, την επιτάχυνση των διαδικασιών για τον νέο πετρελαιαγωγό Σαμψούντα - Τσεϊχάν . Όπως μεταδίδουν τα ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία ήδη ειδοποίησε τις μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρείες Chevron, Exxon Mobil, BP, Total και Eni, εντός του Ιουλίου να συζητήσουν για το πρόβλημα των Στενών.

Εμείς στην Ελλάδα, με την πρώτη Ναυτιλία στον κόσμο, θα πάρουμε θέση ή μήπως μας εμποδίζει η σημερινή δυαρχία του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας;

Θα επιδιώξουμε να εφαρμοσθεί η θεμελιώδης αρχή της Γεωπολιτικής επιστήμης, της «διαφοροποίησης των διαδρομών» και στη μεταφορά του πετρελαίου ή θα προσφέρουμε ένα ακόμη μονοπώλιο στη γείτονα Τουρκία;

Παπανικολόπουλος Νικόλαος
Πρόεδρος Ένωσης Πολιτών «ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΘΡΑΚΗΣ», Υποναύαρχος ΛΣ (εα)
Πρώην Κεντρικός Λιμενάρχης Αλεξ/πολης

ΔΩΡΟ «ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ»!

Τήν ἰδέα μᾶς τήν δώσατε κάποιοι ἐξ ὑμῶν καί τήν προτείνουμε σέ ὅλους: Σέ φίλους κι ἀνθρώπους πού ἀγαπᾶτε - κι ἐκτιμᾶτε ὅτι εἶναι πιθανόν νά πιάσει τόπο - **κάντε δῶρο μιάν ἐτήσια συνδρομή τοῦ «Α»**!

Εἶναι κάτι πού ἤδη ἀπό χρόνια σποραδικά γίνεται ἀπό συνδρομητές σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα (μέ κορυφαῖα παραδείγματα μερικούς ἐξαίρετους φίλους ἀπό τήν Ἀθήνα, τή Θήβα, τή Σῦρο, τή Θεσσαλονίκη, τή Δράμα, τίς Σέρρες, τήν Ξάνθη...) ἀλλά θά μποροῦσαν νά τό πράξουν κι ἄλλοι, ἐφόσον θεωροῦν ὅτι ἀξίζει τόν κόπο. Μέ τόν τρόπο αὐτόν τόν μέν *«Ἀντιφωνητή»* βοηθᾶτε νά ἐπιβιώσει καί νά προχωρήσει, στούς δέ φίλους σας κάνετε ἕνα πρωτότυπο δῶρο οὐσίας, πού μπορεῖ νά τό βροῦν ἀναπάντεχα ἐνδιαφέρον.

Ἔρχονται λοιπόν γιορτές; Ἐπικοινωνῆστε μαζί μας, δίνοντάς μας πλήρη στοιχεῖα διεύθυνσης τοῦ ἑορτάζοντος καί μεῖς καταχωροῦμε τόν ἑορτάζοντα στούς συνδρομητές μας, στέλνοντας κι ἕνα δωροκουπόνι ἐτήσιας συνδρομῆς. Ἄν μέ τή λήξη τῆς συνδρομῆς θελήσει ὁ ἴδιος νά τήν ἀνανεώσει, αὐτό θά εἶναι πλέον δική του ἀπόφαση...

Τό θεωρεῖτε καλή ἰδέα; Βάλτε το ἀμέσως μπρός!

Νομικός ακτιβισμός *Το έσχατο όπλο τών Ελλήνων*

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Αφορά την απάλειψη τού όρου "εθνικής" από τον τίτλο του υπουργείου Παιδείας και στρέφεται κατά τοῦ Γιώργου Παπανδρέου, που με την υπ' ἀριθμ. 2876/7.10.09, (Φ.Ε.Κ. 2234, τ.Β'/7.10.09), ἀντισυνταγματικὴ ἀπόφασή του προέβη στην ανωτέρω μεταβολή. Όπως γράφει ο κ. Κανελλόπουλος, που απευθύνθηκε στίς 16/3 και στον ΓΑΠ μα δεν έλαβε καν απάντηση, «ἡ ἀπάλειψη τοῦ ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ ὡς «ἐθνικῆς», τῆς παιδείας, ἀντίκειται στὴν παράγραφο 2, τοῦ ἄρθρου 16, τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τῆς Χώρας, ἡ ὁποία ἀναφέρει ρητὰ τὰ ἑξῆς: «Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασικὴ ἀποστολὴ τοῦ Κράτους καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἠθικὴ πνευματική, ἐπαγγελματικὴ καὶ φυσικὴ ἀγωγὴ τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνείδησης καὶ τὴ διάπλασή τους σὲ ἐλεύθερους καὶ ὑπεύθυνους πολίτες». Το φθινόπωρο θα δούμε τι μέλλει γεννέσθαι...

Τρίτο παράδειγμα ήταν παρέμβαση του προέδρου του Αρείου Πάγου κ. Γεώργιου Καλαμίδα, μετά τα δημοσιεύματα (14/2/10) της εφημερίδας «ΠΑΡΟΝ» για το ότι η κυρία **Θάλεια Δραγώνα** εξελέγη καθηγήτρια ενώ στερείτο βασικού τίτλου σπουδών, όπως έχει βεβαιώσει το ΔΙΚΑΤΣΑ. Ο πρόεδρος λοιπόν του Αρείου Πάγου, στις 16 Φεβρουαρίου έστειλε επιστολή στην υπουργό Παιδείας ζητώντας να μάθει «αν συννόμως ή όχι αναγνωρίστηκε το διδακτορικό δίπλωμα της κ. Θάλειας Δραγώνα κι αν συννόμως ή όχι αυτή εξελέγη ως καθηγήτρια πανεπιστημίου». Η απάντηση της Διαμαντοπούλου διαβιβάστηκε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Τέντε, ο οποίος ήδη την έστειλε στην προϊσταμένη της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, Εισαγγελέα κ. Ράικου, με την παραγγελία να διερευνηθεί η νομιμότητα της εκλογής της κυρίας Δραγώνα ως καθηγήτριας πανεπιστημίου και η πραγματική διάσταση της υπόθεσης.

Τέταρτο: Από τον **Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών** μαθαίνουμε ότι «πρόκειται να αναλάβει πρωτοβουλίες στο αμέσως επόμενο διάστημα, προκειμένου να προστατευτούν τα κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα ώστε να δημιουργηθεί ένα κοινό μέτωπο απέναντι στα επαχθή μέτρα» του Μνημονίου. Κατά τον πρόεδρό του Δημ. Παξινό «η σοβαρότερη στόχευση των ενεργειών αυτών είναι να βρούμε ξανά τη χαμένη αλληλεγγύη της κοινωνίας μας, των γενεών...»

Όσον δε αφορά το πέμπτο παράδειγμα, συνδέεται με τον "**Αντιφωνητή**" και τη (μη) νομιμότητα στη Θράκη, σε υψηλότατο επίπεδο. Για τις λεπτομέρειές του θα πρέπει να αναμένετε λιγάκι, μέχρι την ολοκλήρωσή του. Μην ανησυχείτε, θα σας κρατάμε ενήμερους.

Ο ΣΕΡΒΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΡΤΕΜΙΟ

Στίς 24 Ἰουνίου 2010, στά πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ ἁγίου Πρίγκηπα Λαζάρου, στή Γκρατσάνιτσα, ὅπως κάθε χρόνο διοργανώθηκε ποιητικός διαγωνισμός πρός τιμήν καί εἰς ἀνάμνησιν τῶν πεσόντων στή Μάχη τοῦ Κοσόβου τό 1389, πού ἀποτελεῖ τήν κατεξοχήν σερβική ἐθνική ἑορτή. Τό βραβεῖο τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ ἀπονεμήθηκε ἀπό τόν Dragisa Bojović, πρόεδρο τῆς τριμελοῦς κριτικῆς ἐπιτροπῆς καί τοῦ Προγράμματος τοῦ Συμβουλίου τῆς τελετῆς Vidovdan, στόν (ἀπόντα) Ἐπίσκοπο Ἀρτέμιο, πού βιαίως ἀπεμακρύνθη ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ράσκας καί Πριζρένης. Ἡ εἴδηση μεταδόθηκε ἀκαριαία ἀπό σερβικά καί διεθνῆ μέσα ἐνημέρωσης (ὅπως τό πρακτορεῖο εἰδήσεων Tanjug, www.danas.rs & www.vesti-online.com). Τό γεγονός αὐτό ἀποτέλεσε ἀφορμή πανηγυρισμῶν γιά τούς παραδοσιακούς πιστούς ἀλλά καί τούς Σέρβους πού ἀγαποῦν τήν Πατρίδα τους καί ἔδωσε τό ἔναυσμα γιά τή συλλογή ὑπογραφῶν ἐκ μέρους τοῦ Σερβικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Κοσσόβου καί Μετοχίων καί τοῦ Σερβικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Βορείου Κοσσόβου. Δι' αὐτῶν τῶν ὑπογραφῶν ζητεῖται ἡ «ἐπείγουσα καί ἄνευ ὅρων ἐπιστροφή τοῦ συνταξιούχου Ἐπισκόπου Ράσκας καί Πριζρένης Ἀρτεμίου σέ ἕνα ἀπό τά μοναστήρια τοῦ Κοσσυφοπεδίου».

Γιά τούς φιλοδυτικούς καί φιλοπαπικούς ὅμως ὅλα τά παραπάνω ἀπετέλεσαν «πέτρα σκανδάλου», διότι ἄρχισαν νά ἀντιλαμβάνονται ὅτι δέν τελειώνει εὔκολα τό «πρόβλημα Ἀρτέμιος». Ἔτσι, μετά ἀπό διάστημα δύο ἡμερῶν, στίς 26 Ἰουνίου, κατόπιν ἀπειλῶν καί ἀσφυκτικῶν πιέσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καί τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Σερβίας, ἀλλά καί κατόπιν ἐκφράσεως τῆς δυσφορίας τοῦ Πατριάρχου Εἰρηναίου, ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς δήλωσε ὅτι ἐσφαλμένως ἀνακοινώθηκε ἀπό τά ΜΜΕ ὅτι τό βραβεῖο ἀπονέμεται στόν Ἐπίσκοπο Ἀρτέμιο, χωρίς ὡστόσο νά δικαιολογεῖ τήν ἀλλαγή τῆς στάσης τῆς Ἐπιτροπῆς...

Ὅμως ὁ σερβικός λαός, ἀπτόητος καί ἀκαταπόνητος, καί μετά ἀπό αὐτήν τήν κατάφωρη ἀδικία εἰς βάρος τοῦ πατέρα τους Ἀρτεμίου, ἔδωσε βροντερό παρών τήν Κυριακή 27-6-2010 στή Μονή τοῦ Σισάτσοβατς, ὅπου λειτούργησε γιά πρώτη φορά ὁ ἐξόριστος Ἐπίσκοπος

Ἀρτέμιος. Πλήθη πιστῶν ἀπό ὅλη τή Σερβία καί τό Κοσυφοπέδιο, καθώς καί πολλοί διωκόμενοι μοναχοί καί μονάζουσες ἀπό τήν Ἐπαρχία Ράσκας καί Πριζρένης (700 ἄτομα!) συγκεντρώθηκαν γιά νά λατρεύσουν τόν Θεό καί νά Τόν παρακαλέσουν νά λυτρώσει τή Σερβία καί ἰδιαιτέρως τό Κόσοβο ἀπό τήν λυσσαλέα θρησκευτική καί πολιτική δίωξη πού ἐξαπολύθηκε ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας καί μερίδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας (Ἀθανάσιος Γιέφτιτς, Ἀμφιλόχιος Ράντοβιτς, Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς κ.ἄ.) ἐναντίον τοῦ Ἀρτεμίου, τῶν συνεργατῶν του καί τῶν Μοναχῶν τοῦ Κοσόβου. Ἡ κατάνυξη ἦταν διάχυτη κατάνυξη σέ ὅλους τούς πιστούς καί ἄφθονα δάκρυα ἔρρεαν ἀπό τά μάτια τους.

Εἶναι λοιπόν ἡλίου φαεινότερον ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρτέμιος ἔχει καθιερωθεῖ στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας καί τιμᾶται ὡς ἀληθινός ποιμένας. Αὐτό ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τόν ἀντίκτυπο πού ἔχει στή ζωή τῶν μοναχῶν τοῦ Κοσόβου ἡ ἄδικη ἀπομάκρυνσή του. Οἱ μοναχοί, μαρτυροῦν μέ τήν ζωή καί τήν αὐταπάρνησή τους τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Γι' αὐτό ἀνέκαθεν σέ ἐποχές αἱρέσεων (ὅπως π.χ. κατά τήν περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας) ὁ πιστός λαός τούς ἐμπιστευόταν περισσότερο. Ἡ συνείδησή τους ἀποτελεῖ καί τήν βαθύτερη συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτή τή στιγμή περισσότεροι ἀπό τούς μισούς μοναχούς καί μοναχές τοῦ Κοσόβου, ὑπό καθεστώς διωγμοῦ, ἔχουν ἐγκαταλείψει τά Μοναστήρια τους, ἐπειδή ἀκριβῶς δέν ἀποδέχονται τήν ἄδικη καί ἀντικανονική ἀπόφαση τῆς Συνόδου γιά τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Ἀρτεμίου, τήν ἐπιβολή τῶν δύο Τοποτηρητῶν καί τήν ἐπιβολή ὅσων ἄλλων δεινῶν διαισθάνονται ὅτι θά ἐπακολουθήσουν...

Κάποιοι μάλιστα ἀντιμετωπίζουν καί διώξεις διαφορετικῶν μορφῶν, ὅπως οἱ Ἡγούμενοι Νικόλαος τῆς Μονῆς Μαύρου Ποταμοῦ (Crna Reka) καί Βενέδικτος τῆς Μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων πού ἀντιμετωπίζουν τήν ποινή τῆς καθαιρέσεως, μέ πλούσια κατασκευα- σμένο κατηγορητήριο (ἀντικανονικές ἐνέργειες, οἰκονομικές ἀτασθαλίες, ἀνυ-πακοή κλπ).

Τέλος νά σημειωθεῖ ὅτι καί ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μπάνισκα Συμεών Βιλόφσκι, ὁ στενότερος συνεργάτης τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρτεμίου, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού τόν στήριξε στίς θεολογικές ἀντιπαραθέσεις του μέ μερίδα Ἱεραρχῶν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἐκεῖνος πού ἀγωνίστηκε ἀντάξια δίπλα του ὑπέρ τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς Σερβίας στό Κόσοβο, δέχθηκε ἕως τώρα τά περισσότερα πυρά. Αὐτή τή στιγμή βρίσκεται κρατούμενος σέ ἑλληνικές φυλακές, κατηγορούμενος μέ ἀνυπόστατες κατηγορίες, καί κινδυνεύει, σέ περίπτωση πού οἱ ἑλληνικές ἀρχές ἐνδώσουν στίς ἄδικες ἀπαιτήσεις τῶν ἀντιστοίχων σερβικῶν γιά ἔκδοση στή Σερβία, νά καταδικαστεῖ σέ κάθειρξη πολλῶν ἐτῶν, ἀφοῦ, ὅπως δείχνουν τά πράγματα, δέν πρόκειται νά τύχει δίκαιης δίκης στήν Πατρίδα του (βλέπε ἀπολογία Συμεών Βιλόφκσι, www.romfea.gr).

Εὐχόμαστε στόν λαοφιλή καί ὁμολογητή Σεβασμιώτατο Ἀρτέμιο, τόν προδομένο σερβικό λαό τοῦ Κοσυφοπεδίου, τούς ἐξόριστους μοναχούς καί μοναχές, καλή ὑπομονή στόν Γολγοθᾶ πού βιώνουν. Οἱ προσευχές μας εἶναι πάντοτε κοντά τους. Καλή Ἀνάσταση.

Ἀλληλογραφοῦμε

Από τόν φίλο και αντιστασιακό κ. **Γιώργο Μανδίκο** (Αθήνα) λάβαμε τήν κάτωθι επιστολή γιά τήν Ελλάδα χωρίς Έλληνες:

"Ο Ελληνισμός, το χαρισματικό αυτό γένος που έβαλε τα θεμέλια του ανθρώπινου πολιτισμού, που δημιούργησε τον σκεπτόμενο άνθρωπο, συγκίνησε ακόμα καί τόν Κάρλ Μάρξ ο οποίος υπήρξε ένας από τούς θαυμαστές του και επέλεξε μάλιστα ως θέμα της διδακτορικής του διατριβής τον αρχαίο φιλόσοφο Επίκουρο. Αυτός ο ελληνισμός εξήλθε από μία κόλαση αιώνων χάρη σέ δύο σοβαρούς παράγοντες: Στα ιδανικά καί τίς αθάνατες αξίες τού ελληνικού πολιτισμού (δηλ. στήν πίστη στούς προγόνους του) και στον γνήσιο και αδιαπραγμάτευτο πατριωτισμό του.

(...) Όμως, δυστυχώς, στο διάβα της πολυκύμαντης ιστορίας του ο ελληνισμός κουβαλούσε μέσα του και τους νεκροθάφτες του. Έσερνε μαζί του κάθε λογής Εφιάλτες, γραικύλους και προσκυνημένους, φαινόμενο που δεν έχουμε δει σε παρόμοια μαζική μορφή σε άλλους λαούς της Ευρώπης. Μήπως στά Γαυγάμηλα, όπου ο Μέγας Αλέξανδρος εκπροσωπούσε ολόκληρο τον Ελληνισμό (πλήν Λακεδαιμονίων) δεν είχε αντιμέτωπούς του 30.000 Έλληνες μισθοφόρους του Δαρείου; Αυτοί ήταν οι Ταγματασφαλίτες της εποχής, αφού σε περίπτωση περσικής νίκης η Ιστορία θα έπαιρνε ανάποδες στροφές και θα είχαμε μόνο βασιλιάδες καί δούλους, αντί για ανθρώπους με ελεύθερη σκέψη. Αισθανόμαστε περήφανοι για το Αλβανικό έπος που κράτησε μακρυά από τα σύνορα της Ελλάδος τα στρατεύματα του Μουσολίνι. Στην ουσία ήταν ένας εθνικός απελευθερωτικός αγώνας που συνεχίστηκε με την ανεπανάληπτη Εθνική Αντίσταση της Κατοχής, που γύρω της συσπειρώθηκε ο ελληνισμός αλλά δυστυχώς προδόθηκε από την ηγεσία του Κινήματος. Στην Κατοχή έδωσαν το παρών και οι Εφιάλτες που τέθηκαν αμέσως στην υπηρεσία των κατακτητών, ξεπερνώντας σε αριθμό όλους μαζί τους κατοχικούς συνεργάτες της Ευρώπης.

Σήμερα έπεσαν σαν όρνεα πάνω στην Ελλάδα και την διεκδικούν Αλβανοί (ο χάρτης της Μεγάλης Αλβανίας κατεβαίνει ώς την Πρέβεζα), Σκοπιανοί (διεκδικούν τη Μακεδονία), Βούλγαροι (εθνικιστικές οργανώσεις τους που προέκυψαν τελευταίως διεκδικούν τη Μακεδονία πού "την κατοικούσαν Βούλγαροι τους οποίους έδιωξαν οι ελληνικές συμμορίες υπό τον Παύλο Μελά") και Τούρκοι, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι απ' όπου πέρασε με το σπαθί της η ημισέληνος είναι δικά τους εδάφη, δηλ. διεκδικούν ολόκληρη την Ελλάδα!

Οι κίνδυνοι που απειλούν σήμερα τον Ελληνισμό με εξαφάνιση είναι η ατελείωτη λαθρομετανάστευση, η υπογεννητικότητα, η Αθήνα (ο αργός θάνατος της Ελλάδας), το ισοζύγιο πατριωτών - γραικύλων. Σ' αυτούς τους κινδύνους ας προστεθεί η παρουσία του Γιώργου Παπανδρέου...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Γιά μιάν ακόμη φορά οφείλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους φίλους μας που επικοινωνούν μαζί μας και εκφράζουν είτε την ολόθερμη συμπαράστασή τους είτε την διαφωνία τους σε κάποιο ζήτημα. Χάρη σέ σάς, μέσα σέ δύσκολους καιρούς, συνεχίζουμε ένα εγχείρημα μοναδικό!

Ἀντιφωνητικό κουΐζ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1) Στίς 1 Ἰουλίου τοῦ 1944 διεξάγεται ἡ Σύνοδος τοῦ Μπρέτον Γούντς, ὑπό τήν αἰγίδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, γιά τή χάραξη τῆς μεταπολεμικῆς παγκόσμιας οἰκονομικῆς τάξης. Συστήνονται δύο νέοι ὀργανισμοί:

τό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο καί ἡ Παγκόσμια Τράπεζα. Τό δολάριο ἀντικαθιστᾶ τόν χρυσό ὡς μέσο τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν. Κι ἐρχόμαστε τώρα στό σήμερα, στήν Ἑλλάδα τοῦ ΔΝΤ. Πεῖτε μας ἕναν λόγο γιά τόν ὁποῖον ἔπρεπε νά τοῦ «κάτσουμε».

Α) Μά... γιά νά μήν πτωχεύσουμε
Β) Δέν εἶμαι σίγουρος ἀλλά γιά νά τό πρόκρινε ὁ πρωθυπουργός μας, κάτι θά ξέρει...
Γ) Μά... γιά νά πτωχεύσουμε
Δ) Γιατί ὁ τρίτος δρόμος τοῦ σοσιαλισμοῦ περνάει ἀπό κεῖ. Μή σκᾶτε, λίγο παραπέρα βλέπω κάτι πράσινο. (Τώρα ἡ ἀνάπτυξη εἶναι, τό νεκροταφεῖο, δέν ξέρω...)

2) Στίς 2 Ἰουλίου 1956 οἱ Ἄγγλοι ἀπαγχονίζουν στή Λευκωσία τούς νεαρούς ἀγωνιστές τῆς ΕΟΚΑ Ἰωάννη Πατάτσο, Ἀνδρέα Ζάκο καί Χαρίλαο Μιχαήλ. Ποιό ἦταν τό ἰδανικό γιά τό ὁποῖο πέθαναν τά παιδιά ἐκεῖνα;

Α) Ἡ Ἕνωση μέ τήν Ἑλλάδα
Β) Ἡ ἀνεξάρτητη Κύπρος
Γ) Ἡ διζωνική ὁμοσπονδία
Δ) Τό Σχέδιο Ἀνάν

3) Στίς 3 Ἰουλίου 1882 ἡ κυβέρνηση

Τρικούπη πετυχαίνει τήν ψήφιση νόμου γιά τήν ἀποξήρανση τῆς Κωπαΐδας. Χρειάστηκαν [....] χρόνια ὥσπου νά ὁλοκληρωθεῖ.

Α) 10
Β) 30
Γ) 50
Δ) 80

4) Στίς 4 Ἰουλίου τοῦ 362 π.Χ. ὁ Ἐπαμεινώνδας νικᾶ στή Μαντίνεια τούς Σπαρτιάτες καί τούς Ἀθηναίους, χρησιμοποιώντας μιά παραλλαγή τῆς λοξῆς φάλαγγας. Ὅμως στή διάρκεια τῆς μάχης πληγώνεται θανάσιμα καί ἐπιβιώνει μέχρι τό τέλος τῆς μάχης γιά νά πληροφορηθεῖ τή νίκη τῆς Θήβας. Τότε ζητᾶ νά τοῦ βγάλουν τό δόρυ καί κάποιος τοῦ λέει: "πεθαίνεις Ἐπαμεινώνδα χωρίς νά ἀφήσεις διαδόχους". Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: "Μά τόν Δία, δέν εἶναι ἀλήθεια, ...

Α) *Ἀφήνω δύο ἀθάνατες θυγατέρες, τή νίκη στά Λεῦκτρα καί τή νίκη στή Μαντινεία"*
Β) *Γιατί, τά ἐξώγαμα ποῦ τά βάζεις;*
Γ) *Τί νά κάνω, στρατηγός ἤμουν, ὄχι μπουγάς*
Δ) *Πάρτε τό σπέρμα μου σέ μιά τράπεζα, μπάς καί γίνει κάτι μετά θάνατον*

5) Στίς 7 Ἰουλίου 1936 γεννιέται στά Ἀνώγεια τοῦ Ρεθύμνου ὁ

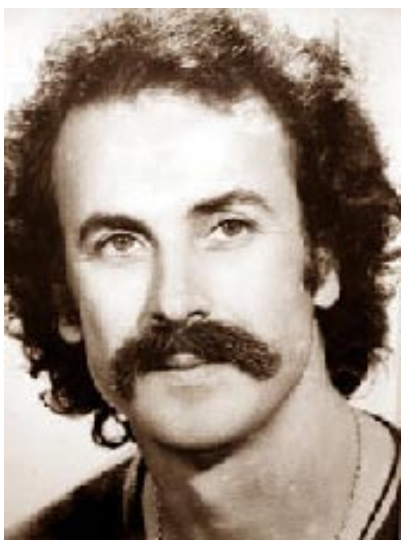

Νίκος Ξυλούρης, τραγουδιστής καί λυράρης πού ἀνέδειξε τό κρητικό παραδοσιακό τραγούδι ὅσο κανένας ἄλλος, ὁ δέ θάνατός του ἀπό καρκίνο τό 1980 ἦταν πραγματικό ἐθνικό πένθος. Ὅταν ὁ Ξυλούρης ἦταν 5 ἐτῶν, οἱ Γερμανοί...

Α) πρωτοανακάλυψαν τό μεγάλο ταλέντο του
Β) χρηματοδότησαν τήν ἐπιχείρηση τοῦ πατέρα του
Γ) ἀγόρασαν τό πατρικό του
Δ) ἔκαψαν τό χωριό του

6) Στίς 8 Ἰουλίου 1910 σημειώνεται δολοφονική ἀπόπειρα κατά τοῦ διευθυντῆ τῆς ἐφημερίδας «Ἀκρόπολις», Βλάση Γαβριηλίδη, ὁ ὁποῖος ἔκανε μεγάλον ἀγώνα γιά τήν ἐκκαθάριση τοῦ Πανεπιστημίου ἀπό ἀνίκανους καθηγητές. Σήμερα οἱ καθηγητές πανεπιστημίου ἔχουν καταλάβει ὅλες τίς στῆλες τῶν «σοβαρῶν» ἐφημερίδων. Γιατί αὐτή ἡ ἀλλαγή;

Α) Σήμερα εἶναι ὅλοι ἱκανοί καί πιστοί ὑπηρέτες τῆς Ἐπιστήμης
Β) Γιατί σήμερα στό ἑλληνικό Πανεπιστήμιο γίνεται αὐτοκάθαρση κι ἄν ἐμφανιστεῖ (ἄν!) κάποιος ἀνεπαρκής, τόν ἀποβάλει ἡ ἀξιοκρατία
Γ) Γιατί ὁ ὅμοιος στόν ὅμοιο καί ἡ κοπριά στίς λαχανοφυλλάδες
Δ) Ἔ καλά, τί συγκρίνετε, τήν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα μέ κείνην πρίν 100 χρόνια; Καμμία σχέση!

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:
1Β, 2Α, 3Γ, 4Α, 5Δ, 6Γ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ» = «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΞΙΟΥ»

Χάρτης της ελληνικής περιοχής που διατρέχει ο Βαρδάριος - Βαρδάρις των Βυζαντινών ή Άξιος - Αξειός - Ναξειός των Αρχαίων ή Αξιός των νεοτέρων Ελλήνων ποταμός

ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΔΑΦΗ ΠΟΥ ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ Ο ΑΞΙΟΣ (ΒΑΡΔΑΡΗΣ) ΠΟΤΑΜΟΣ

«"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ»

Το «νέο» όνομα που είδε το φως της δημοσιότητας και στο οποίο φέρονται δήθεν να προχωρούν παρασκηνιακά Αθήνα και Σκόπια –αν και από την πλευρά Γκρούεφσκι δεν προκύπτει προς το παρόν κάτι τέτοιο - αποτελεί άλλη μια απαράδεκτη εθνικά ονομασία για το γειτονικό κρατίδιο, επειδή περιέχει το αδιαπραγμάτευτο ελληνικό όνομα «Μακεδονία», το οποίο εδώ και 3.500 τουλάχιστον χρόνια χαρακτηρίζει αποκλειστικά το δυναμικό Ελληνισμό, Πολιτισμό και Ιστορία, καθώς και τα έφορα εδάφη της Βόρειας Ελλάδος, τα οποία διατρέχει κάθετα ο Αξιός ή Βαρδάριος ποταμός!

ΔΙΠΛΗ ΕΚΧΩΡΗΣΗ

Στη συγκεκριμένη μάλιστα ονομασία «"Μακεδονία" του Βαρδάρη», η Κυβέρνηση προχωρά ασυλλόγιστα και ανεύθυνα σε ΔΙΠΛΗ ΕΚΧΩΡΗΣΗ προς τους Πλαστογράφους και του ΟΝΟΜΑΤΟΣ και του ΕΔΑΦΟΥΣ που διατρέχει ο Βαρδάρης ή Αξιός! Επειδή «"Μακεδονία" του Βαρδάρη» σημαίνει ακριβώς το όραμα των Σκοπιανών για «απελευθέρωση» της όλης «Μακεδονίας» που διατρέχει ο Βαρδάρης ποταμός, από τα Σκόπια ως το Θερμαϊκό!

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΞΙΟΥ»

Επομένως το «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ του Βαρδάρη» σημαίνει κυριολεκτικά «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ του Αξιού» ποταμού! Πραγματικά «πετυχημένο» όνομα!... Που μόνο κάποιο αληθινά πολύ κοφτερό και πολύ επικίνδυνο ταυτόχρονα μυαλό θα μπορούσε να σκεφτεί!

«ΒΑΡΔΑΡΗΣ» ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΩΣ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ»

Δηλαδή με την προτεινόμενη ονομασία όχι μόνο τους δίνεται το ελληνικό ιστορικό όνομα «Μακεδονία», αλλά και ο γεωγραφικός καθορισμός της, που δεν ορίζεται πια ως «Βόρεια ή Άνω» (απαράδεκτη επίσης ονομασία) αλλά ολικά, συνολικά, ως η ΟΛΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ που διατρέχει ο Βαρδάρης ποταμός! Δηλαδή «η Μακεδονία ως κάτω στη Θεσσαλονίκη»!

ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΧΗΜΑ ΤΟΥ ΑΛΥΤΡΩΤΙΣΜΟΥ

Αλλά πέραν όλων των άλλων και μόνο που στην ονομασία των πλαστογράφων επιχειρείται να τοποθετηθεί με «ελληνική» συνυπογραφή και αναγνώριση το ελληνικό όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», αποτελεί ΕΘΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, καθώς όπως έλεγε πάντοτε ο Ανδρέας Παπανδρέου, το όνομα «Μακεδονία» είναι το όχημα του αλυτρωτισμού! Δηλαδή το κλειδί για κάθε μελλοντική διεκδίκηση του ελληνικού εδάφους! Γι΄ αυτό ακριβώς θεωρείται εθνικό έγκλημα το «κλειδί» αυτό να το δώσουμε μόνοι μας, εμείς οι ίδιοι! Και με τη δική μας υπογραφή, η «Μακεδονία» να μπει σε Ε.Ε. και ΝΑΤΟ και να διαλαλεί διεθνώς και «νομίμως» την ψευτο«μακεδονικότητά» της, ενώ στα ελληνικά σχολικά βιβλία να αναγράφεται ότι «Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΝΟΡΕΥΕΙ ΜΕ ΤΗ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"»!

17-6-2010, **www.NOIAZOMAI.net**

Σέ ἦχο ἀψύ

§
Τό σκληρό σκαρί - στό σαντούρι -κρατᾶ τίς πάλλουσες χορδές του ζῶσες.
Μερικές φορές ἡ σκληρότητα εἶναι καλυμμένη τρυφεράδα.

§
Ἕνα ἀστέρι τρεμοπαίζει
Δέν ἔχει καταλήξει, φαίνεται

§
Ὁ δειλός κλωσσάει κάτω ἀπό τό ...δόγμα

§
Ἄλλος δουλεύει σάν μέλισσα
κι ἄλλος τσιμπάει σάν σφήκα!

§
Μῦγες, μέλισσες, ὅλες
στά λουλούδια τρέχουν

§
Μήν παριστάνετε τό καράβι,
ἐπιβάτες εἴμαστε ὅλοι

§
Κάθε χρόνο προσθέτει κι ἕνα βαρίδιο
ὁ Θανάσης στή γραβάτα του.
Φέτος γράφτηκε στούς ρόταρυ!

Δόν Σάντσο - VRiZO Ντου
Γακαμπόσο παίλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Ζητάνε και τα ρέστα

Ο Εγεμέν Μπαγίς στην Κύπρο, μιλώντας σε Ρουμάνους δημοσιογράφους: «Η Τουρκία δεν αποτελεί μόνο μια γέφυρα. Ταυτόχρονα είναι και ένας ενεργειακός αγωγός που ανοίγει προς την Ευρώπη και τον κόσμο. Αναλογιστείτε ότι η Ρουμανία με τις τεράστιες ενεργειακές της πηγές, μέσω του Ναμπούκο θα συνδεθεί μέσω της Τουρκίας με την Ευρώπη. Ελάτε δείτε όμως που ο Ελληνοκυπριακός τομέας, που όντας κάτω από τον ζεστό ήλιο της Μεσογείου δεν έχει κανένα πρόβλημα θέρμανσης, μπλοκάρει το ζωτικής σημασίας για την ευρωπαική υποψηφιότητα της Τουρκίας κεφάλαιο διαπραγματεύσεων της Ενέργειας. Σας ρωτώ λοιπόν, τώρα εσείς τι καταλαβαίνετε;»

(εφ. Χουριέτ, 29-6-2010)

(Σ.Σ.: Να σας πω εγώ τι κατάλαβα κύριε Μπαγίς. Ότι βρήκατε άχρηστους Έλληνες πολιτικούς και διαπραγματεύεστε την είσοδό σας στην ΕΕ χωρίς να αναγνωρίζετε ένα μέλος της! Αυτό είναι ξεκάθαρο.)

Δημιουργική λογιστική κι εκεί

Η ανεργία, που αν δει κανείς τα στοιχεία φαίνεται να υποχωρεί, παραμένει πολύ μεγάλο πρόβλημα και αυτό φαίνεται από τις ειδήσεις που έρχονται από όλη την χώρα. Ένα καλό παράδειγμα είναι η είδηση σχετικά με τις σχεδιαζόμενες προσλήψεις συμβασιούχων από το δασαρχείο του Αντάπαζαρί. Για 38 θέσεις υπήρξαν 1700 αιτήσεις (βλ φωτογραφία). Ένα άλλο εντυπωσιακό στοιχείο σχετικό με την ανεργία των νέων δίνει ο TUIK. Με βάση τα στοιχεία του 25,3% των νέων 15-24 χρονών δεν έχουν καμμιά δουλειά. Δηλαδή ένας στους 4 νέους δεν έχει δουλειά.

(27-6-2010, εφ. Ταράφ)

Γιορτές και λάφυρα!

Αύριο για πρώτη φορά μετά την ίδρυση της δημοκρατίας θα γίνει τελετή μνήμης του ηγέτη της μεγαλύτερης επανάστασης που έγινε στα ΝΑ, του Σείχη Σαίντ και των συν αυτώ 47 συντρόφων του που είχαν εκτελεστεί στο Ντιαρμπακίρ. Λόγω της τελετής που θα γίνει αύριο έχουν αναρτηθεί τεράστια πανό στο Ντιαρμπακίρ και έχουν κολληθεί αφίσες. Οργανώνονται μια σειρά από εκδηλώσεις για τον Σείχη Σαίντ και τους 47 συντρόφους του που ηγήθηκαν της επανάστασης που άρχισε το 1925 στην περιοχή Ντίτζλε του Ντιαρμπακίρ και σύντομα εξαπλώθηκε σε πολλά μέρη, και όταν κατεστάλη συνελήφθησαν και εκτελέστηκαν στην περιοχή Νταάκαπι του Ντιαρμπακίρ.

(27-6-2010, εφ. Ραντικάλ)

(Στη φωτογραφία του infognomonpolitics.blogspot.com τα λάφυρα των Κούρδων ανταρτών από την 5ωρη επίθεσή τους στο φυλάκιο Γκεντίκτεπε, 19/6/2010, 12 νεκροί - 19 τραυματίες στρατιώτες)

Ἀντιφωνήματα

Τοὺς 20 τελευταίους μῆνες ἡ Κομισιὸν ἐνέκρινε 4,13 τρισ. εὐρὼ γιὰ τὶς τράπεζες. Μήπως αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν πανευρωπαϊκὴ λιτότητα; Λέτε;

Σ' ἕναν χρόνο (λένε πώς) φεύγει ὁ κατοχικὸς στρατὸς ἀπ' τὸ Ἀφγανιστὰν καὶ οἱ ὀγκούμενες ἀπώλειές του προδιαγράφουν κατευώδιο "Σαϊγκόν"

Πάντως νὰ μὴν τὸν ἀδικοῦμε τὸν καημένο τὸν Ὀμπάμα, μετὰ τὸ χέρι ποὺ ἔβαλε στὴ Wall Street, φορολογεῖ καὶ τὶς τράπεζες 90 δισ $. Εἶναι, κάτι.

Γάζας ἀπόηχοι: Διαδηλωτὲς ἐμποδίζουν ἰσραηλινὰ πλοῖα νὰ ξεφορτώσουν ὄχι μόνο στὴ Σουηδία μὰ καὶ στὶς ...ΗΠΑ (San Francisco, 20/6)!

Τὰ Γεράκια τοῦ Κουρδιστὰν ξαναχτυποῦν τὸν τουρισμὸ τῆς Τουρκίας. Ἄντε, τὴν γαστρεντερίτιδα δὲν τὴν φοβᾶστε· τὶς βόμβες;

24 τρισ. m^3 εἶναι, λέει, τὸ θαλάσσιο κοίτασμα φυσικοῦ ἀερίου ποὺ Κύπρος καὶ Ἰσραὴλ θὰ συνεκμεταλλευτοῦν. Μακάρι, γιὰ νὰ δοῦμε...

Ἀπὸ τὶς 31/5 ἡ Greenpeace συγκεντρώνει στὸ Διαδίκτυο ὑπογραφὲς κατὰ τῶν μεταλλαγμένων τροφίμων στὴν ΕΕ, μὲ στόχο 1 ἑκ. ὑπογραφὲς

Ὁ στόχος ἔχει ἤδη ἐπιτευχθεῖ κατὰ τὰ 2/3 καὶ ὅ,τι γνώμη κι ἂν ἔχετε γιὰ τὴν συγκεκριμένη ὀργάνωση, νομίζω ὅτι ἀξίζει τὴ βοήθειά μας.

Οὔτε 5 οὔτε 10 ἀλλὰ ...25,5% ἐκτινάχθηκε τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν στὸ α' τέτράμηνο τοῦ 2010! Καλὰ πᾶμε, ἔ;

Ἡ Ντόρα θέλει, λέει, "νὰ ἐκφράσει τὸν κόσμο ποὺ παρακολουθεῖ ἄναυδος τὶς ἐξελίξεις". Ἂς τῆς πεῖ κάποιος ὅτι αὐτὸ σημαίνει νὰ πάει σπίτι της!

Ἡ Μαριέττα Γιαννάκου ἐπικεφαλῆς εὐρωβουλευτῶν στὴν σύνταξη 25 προτάσεων «γιὰ ἕνα ἰσχυρὸ πολιτικὸ σύστημα». Ψάχνουν γιὰ μαλάκες.

Τὸ "νέο λύκειο" τῆς Διαμαντοπούλου πῶς σᾶς φάνηκε; Κάτι σὰν νέο ντιξάν, νέα Φυτίνη, νέα Μάκρη;

Τί καθεστωτικὸ δελτίο εἰδήσεων ἦταν αὐτὸ τῆς ΝΕΤ (25/6) Ἡ ΥΕΝΕΔ τῆς Χούντας ντυμένη στὰ πράσινα!

Διεσώθη ἡ Ἐθνικὴ στὸ Μουντιάλ. Μετὰ τὸ κάζο μὲ τὴν Κορέα ἄλλαξε καὶ δὲν βούλιαξε. Πάλι καλὰ νὰ λέμε, ἀφοῦ κι οἱ Ἐπιμηθεῖς σπανίζουν πιά

Νέα ἐπιτυχία τοῦ Μουσείου Καραθεοδωρῆ ποὺ ἀγόρασε σὲ δημοπρασία (21/6) ἀκόμη 9 ἐπιστολὲς τοῦ μεγάλου μαθηματικοῦ. Εὖγε καὶ στὴ χορηγό!

Ἀεροναυτικὴ ἄσκηση μεταξὺ Κεφαλλονιᾶς καὶ Κρήτης αὐτοί; Ἑλληνοτουρκικὴ τράπεζα Αἰγαίου στὴν Ἀδριανούπολη ἐμεῖς! Ἀνελέητοι!

Ὁ Θ. Πλεύρης δήλωσε στὴν Κομοτηνὴ ὑπὲρ τῆς κατάργησης τοῦ τουρκικοῦ Προξενείου, ἀντίθετα μὲ Κάρατζαφέρη - Κοραντή. Ἀποφασίστε!

Πωλεῖται ἕνα ξενοδοχεῖο («Φιλία»;) στὴν Κομοτηνή. Ποιὸς ἐμφανίζεται λέτε ὡς μοναδικὸς ἐνδιαφερόμενος; Ὁ ...Τοῦρκος Πρόξενος!

Ὁ σύλλογος "Ἐλπίδα" τῶν Ρομὰ στὸ Δροσερὸ ξαναπῆρε μπρός: καί τὸ νηπιαγωγεῖο του λειτουργεῖ καί τὸ «Τραϊσαράβ» ὀργάνωσε (28/6).

Πεταλωτής: "Σύντομα θὰ παρουσιάσει ἡ κυβέρνηση τί σκοπεύει νὰ κάνει καί στὴ Ροδόπη". Τώρα αὐτὸ εἶναι ὑπόσχεση ἢ ἀπειλή, δέν ξέρω.

Καί ὁ Τσεχίας-Σλοβακίας Χριστόφορος στὴ Σαμοθράκη γιὰ τὴ γιορτὴ Πέτρου καί Παύλου. Ἄρα τὸ στασίδι τοῦ ἀπ.Παύλου στὸ νησί λειτουργεῖ.

Τί ψάχνει ἀπὸ προχθές, 15 μίλια ἀπὸ τὴ Σαμοθράκη, τὸ ὠκεανογραφικὸ σκάφος A599 TCG Çeşme τῆς γείτονος; Τὰ ἀληθινὰ ὅρια τῆς ὑφαλοκρηπίδας (καί τῆς ἀνοχῆς) μας.

Στίς 28/6, στό τουρκικό κανάλι TRT Avaz ὁ Τζεμίλ Καπζά ἀνακοίνωσε τὴν ὑποψηφιότητά του γιά τόν δῆμο Μύκης. Καλά, πότε θά προλαβαίνει καί τίς συκοφαντίες του κατά τῆς Ἑλλάδας στά φόρα τοῦ ἐξωτερικοῦ (τό ἔχει κάνει σέ 3 ἠπείρους ὥς τώρα!) καί τά δημαρχιακά του καθήκοντα;!

ΔΡΑΓΩΝΟΜΑΖΩΜΑΤΑ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ…

Διοργανώθηκε το περασμένο Σάββατο στην Κομοτηνή από το ΥΠπρΕΠΘ της Άννας και της Θάλειας η ημερίδα… προβληματισμού περί του μέλλοντος της ΕΠΑΘ (ήτοι της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας που βγάζει δασκάλους για τα μειονοτικά δημοτικά της Θράκης). Απ' όσο κατορθώσαμε να εμβαθύνουμε (μη φαντάζεστε φυσικά και τίποτα σοβαρό - τι να εμβαθύνεις τώρα δηλαδή σε στημένες τουρκοσαπουνόφουσκες κωμικών φιγούρων), φτάσαμε τελικά στα παρακάτω συμπεράσματα:

1) Ήταν εκεί φυσικά απαξάπαν το συναπάντημα των… επαγγελματιών. Τουτέστιν: α) επαγγελματίες «Τούρκοι» (βουλευτές, πολιτευτές, δημοσιογράφοι, πρακτοράντζες, ρουφιανίσκοι και άλλοι παρακεντέδες), β) επαγγελματίες εκπρόσωποι της κατοχικής κυβερνητικής συμμωρίας (πλην της Δραγώνα, χαιρετισμό απηύθυνε και ο …κατεξοχήν και ex oficcio εκπρόσωπος Πεταλωτής), γ) επαγγελματίες προδότες (όχι ότι δεν …ταυτίζονται με κάποιους προηγούμενους, αλλά επειδή βεβαίως προδότες υπάρχουν και σε άλλους πολιτικούς χώρους, πλην εκείνου όπου υποτίθεται ότι κινείται η σοσιαληστρική λαίλαπα του Τσαντ και άπαντος του συμπαρομαρτούντος κοπριταριού, εμείς απλώς καλύπτουμε κάθε …ενδεχόμενο), δ) επαγγελματίες ελληνόφωνοι εκπροσωπούντες τις τοπικές πολιτικές - και εκπαιδευτικές - αρχές (τους διαχωρίζουμε, ως επί το πλείστον, από τους …προδότες, γιατί παρότι ένιοι εξ αυτών, επίσης κάνουν συνήθως την …ίδια δουλειά, την κάνουν υπό την ιδιότητα είτε του γελοίου ψηφοτσομπάνη, είτε απλώς της φοβικής κότας, που φυσικά δεν χρειάζεται να έχει καν συμφέρον, απλώς τα κάνει απάνω της - καθότι, ή είσαι κότα ή δεν είσαι)! ΠΡΟΦΑΝΩΣ, η Τουρκοκρατία συνεχίζεται…

2) Μέσα σε όλο ετούτο το ωραίο κλίμα, βρεθήκαμε (φυσικά) και εμείς. Και δια κειμένων και δια …ζωντανών παρεμβάσεων. Δεχθήκαμε εκ των υστέρων πολλά συγχαρητήρια που δεν τους αφήσαμε να μαζευτούνε ανενόχλητοι μες στο κέντρο της Κομοτηνής και να αφοδεύσουν ανενόχλητοι πάνω στα μούτρα μας τα «προοδευτικά» σκατά τους, αν και δεν είναι φυσικά θέμα συγχαρητηρίων, αλλά απλής συναίσθησης του απολύτως αυτονόητου (το οποίο θα συνεχίσουμε, εννοείται, να ποιούμε). Σε κάποιους ελληνόφωνους ανθυποτζουτζέδες αυτό βεβαίως δεν άρεσε, αλλά στα πα...ια μας! Μπορεί, όπως είπαμε, η Τουρκοκρατία να συνεχίζεται, αλλά όπως θα 'λεγε και ο Καραϊσκάκης, εμάς ΠΡΟΦΑΝΩΣ «θα μας κλάσουνε τον μπούτζον»!

3) Πολύ ανησυχητικό όμως αυτό που μας συμβαίνει! Ξέρετε τι είναι να κάθεσαι ώρες μέσα σε όλο το κακό συναπάντημα και να αισθάνεσαι …μια χαρά, αντί να ξερνάς; Ε, άμα επί χρόνια το πίνεις λίγο-λίγο το φαρμάκι, στο τέλος εξοικειώνεσαι, αμβλύνονται οι αισθήσεις και δεν παθαίνεις τίποτα πια. Βαστάγαμε λοιπόν χαλαρά κι άλλες 5-6 ώρες! Ένα γιατρό επειγόντως, ωρέ! ΠΡΟΦΑΝΩΣ, διάγουμε φάση ακραίου μιθριδατισμού!

4) Επί της ουσίας φυσικά, όπως ήδη αναφέρθηκε, μην περιμένετε κάτι ιδιαίτερο από την εν λόγω ψευτοεκπαιδευτική ημερίδα (ε, ο Μάντατζη άλλωστε μίλησε, και τα ιδεολογικά απόνερα του Δημητρά και του Κωστόπουλου). Ειπώθηκαν απίστευτες μπούρδες, το βασικό θέμα (που στην πραγματικότητα βεβαίως ΔΕΝ είναι η κωμική παρωνυχίδα της ΕΠΑΘ αλλά η άμεση κατάργηση όλου του τριτοκοσμικού καρκινώματος της μειονοτικής εκπαίδευσης των χουντοπρωτοκόλλων) ουσιαστικά θίχτηκε μόνο από… εμάς και διατρανώθηκε για μια ακόμη φορά ότι όλη η έγνοια ορισμένων (πέραν ασφαλώς της δεδομένης οσφυοκαμψίας έναντι του οθωμανού αφέντη) είναι η μαρμίτα με τα εκατομμύρια ευρώ, που απομυζούνται άλλωστε εδώ και 13 χρόνια με απολύτως μηδενικό αποτέλεσμα (καθότι τα παιδιά της μειονότητας συνεχίζουν να βγαίνουν πάντα εντελώς αγράμματα από τα μειονοτικά σχολειά). ΠΡΟΦΑΝΩΣ, κάποιοι (συνεχίζουν να) μοιράζουν χάντρες και καθρεφτάκια στους ιθαγενείς και να νομίζουν ότι απευθύνονται σε διανοητικά καθυστερημένους χαχόλους…

Συνέχεια στη σελίδα 4